

DN.

DAGENS NYHETER.

+2 486

DN
ökar
igen

John Bouvin, 47 år gammal

**John
Bouvin:**

**RIKS-
DAGEN**
kan dra åt
HELVETE

Ledare

ocensurerad

afrika

"Riksdagen kan dra åt he....."

är en avslöjande politisk historia av riksdagens Gossen Ruda 1991 - 1994. Den är skriven med väljarnas egna språkbruk och tar fram vad som egentligen hände i Sverige sedan ett antal "vanliga" människor tågat in i Riksdagen som representanter för 360.000 väljare som - redan 1991 - fått nog av politiker. De flesta av dessa oslipade diamanter lät sig snart slipas ned till oigenkännlighet i den politiska kvarnen, men en - John Bouvin - undvet nedslipning. Som en Don Quijote slogs han mot kvarnarna och avslöjade riksdagen som en genomrutten parodi på demokrati.

Och blev givetvis idiotförklarad...

Boken har reg.nr. ISBN 91-630-5453-1
och finns därmed i ett exemplar på Kungl. Biblioteket.
Den har delats ut i cirka 4000 exemplar, vilket
tyvärr inte säger så mycket om hur många som LÄST den...

Så här med "facit i hand" utgör detta
litterära unikum ett nutidshistoriskt dokument.

Därför finns ingen som helst copyright längre.

*Att söka sanningen är fritt - på Internet.
Åtminstone än så länge. Var så god!*

*Gratis skratt - Gratis adrenalinförgiftning
men för hjärtats skull, läs försiktigt, lite i taget...*

INLEDNING

Visste Du att Sveriges Riksdag redan den 1 januari 1995 kunde ha förbjudt innehav av barnpornografi?

Jaså inte. Är Du då intresserad av att få insyn i och få avslöjat den värsta dagen i Sveriges Riksdags nutidshistoria, en dag när lögnen, falskheten, fegheten och latheten totalsegrade över vad vi vanliga människor kallar förnuft och moral. En dag när paragrafer och prestige segrade över alla demokratiska principer och framför allt över folkviljan.

All offentlig makt utgår från folket. Så heter det så vackert i Sveriges grundlag. Idag har all makt utgått från folket - och ersatts med vanmakt. I denna bok förs enbart sanningen fram, förstärkt med citat direkt från riksdagsprotokoll. I kapitlet från debatten den 9 juni 1994 kl 09.00 till 18.04 och i alla de övriga kapitlen.

Du får bevisen för hur det gick till när svenskt folkstyre och demokrati dog.

Varthän Du än bläddrar och läser i denna bok kommer Du att bli så heligt förbannad på våra s.k. "folkvalda" politiker, att Du till och med kommer att förstå varför jag

symboliskt

ville riva Riksdagshuset med grävmaskin!

Med vänlig hälsning till läsaren -
och med bibehållen självaktning,

John Bouvin

Meny

Redan år 1979 stod det klart för en anonym författare hur illa det var ställt med Sverige. I en bok utgiven av Bokförlaget Fabel 1979 (ISBN 91-7842-021-0) med titeln "Kokbok för kannibaler" finns noga angivet hur kannibaler bör tillaga bl.a politiker och pampar.

"Kokbok för kannibaler" rekommenderas lika varmt för dagens makthavare, som denna bok. I förhoppning om ett snart nytryck av denna unika kokbok, citeras härmed följande:

Politiker

Politiker är spännande, men inte särskild god mat. Som tidigare nämnts är politikern mycket skicklig att slingra sig och hal som en ål. Det krävs ofta flera kockar för att fånga och tillaga en politiker, så slingrig och besvärlig är han.

Man måste, när man kokar en politiker, se till att man har lock på grytan, annars smiter politikern iväg med snabba slingrande rörelser. Själva smaken på politiker påminner mest om smaken på orm, utom politikerns huvud, vilket smakar precis som kålrot.

Liksom affärsmannen har även politikern en väl utvecklad och stor tunga, men den går inte att äta. Den är nämligen mycket giftig och kan vara livsfarlig att smaka på. Många politiker har begått självmord innan de hamnat i grytan, genom att bita sig i tungan.

Politiker har en frän smak av lögn och hyckleri, som känns tydligt genom ormsmaken. Dessutom har politiker ofta en obehaglig lukt, som många kannibaler har svårt att fördrå.

I likhet med vissa giftiga svampar, måste man förvälla politiker innan man kan äta dem. De bör kokas ordentligt och noga. Innan man bjuder på politiker, bör man ta reda på om gästerna tål det. Många människor är nämligen allergiska mot politiker och reagerar kraftigt om de kommer i närheten av dem.

Politiker kan också irritera magen och orsaka illamående och kräkningar. Till politiker kan man i stället för potatis och grönsaker äta skallerorm och skorpioner.

Det passar så bra i fråga om smak och upplägning.

Pamp

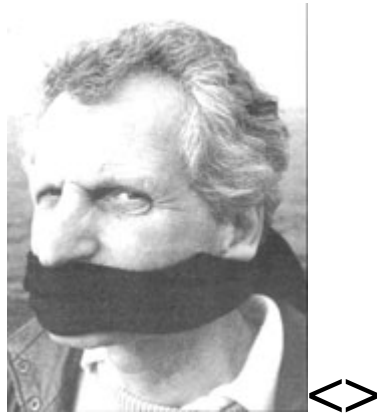
Under denna rubrik inräknas mat som direktörer, fackföreningspampar, kommunalfullmäktige och liknande. Pampar är svårtillagad och besvärlig mat. De är minst lika hårdhudade som advokater och mer styvnackade än militärer. De behöver ofta bultas ordentligt för att bli litet möra.

Pampar måste flås och benas ur, vilket ofta är ett svårt och tidskrävande arbete. Det är frågan om det är värt att lägga ned så mycket arbete på att tillreda en pamp. De är hårda även efter att de har benats ur och ofta är de genomruttna inuti.

De har en besk smak av översitteri, som inte ens kan döljas av den grundliga spritimpregnering, som pampen ägnat sig åt. Pampen är oaptitlig och motbjudande och uppskattas bara av vissa kannibaler, nämligen de som tillhör stammen Rövslickare.

*****

Nu två decennier senare visar det närmast kompakta politikerföraktet och alla "affärer" hur rätt denne okände författare hade på sjuttioalet. Den bok Du nu håller i handen är förhoppningsvis lika avslöjande som "Kokbok för kannibaler".....

Vem är John Bouvin, egentligen?

Vem är jag, John Bouvin?

Mitt politiska medvetande började egentligen våren 1987. Inte i Sverige utan i Sri Lanka.

Vem fick detta medvetande? Vem är John Bouvin egentligen?
Låt mig inleda med två kapitel skrivna av min gode vän Jarl:

En God Idé

Det finns lösningar på de flesta problem. Det som verkar vara omöjligt tar bara lite längre tid.

Man bullar upp med kaffe, kanelbullar, eventuellt kakor, samlar några goda vänner och så kommer idéerna och lösningarna helt naturligt. En kväll med John Bouvin och Kjell är mycket inspirerande och oerhört kreativ.

Att hitta problem som måste lösas är inte svårt, så efter ett tag har vi tagit fram några lösningar för att förbättra den svenska ekonomin, för att minska arbetslösheten, för att förbättra miljön och mycket annat. Våra idéer är enkla, pragmatiska, ibland mycket kontroversiella men går alltid rakt på sak.

Vi gör inga politiska hänsynstaganden. Vi fungerar ungefär som styrelserna i ASEA och Brown Boveri, som på en mycket hög nivå hade en idé och beslöt att det var lämpligt att slå ihop företagen till

ett ABB. Tjänstemännen på lägre nivåer fick lösa de praktiska problemen.

Vårt resonemang blandas med frustration när vi förstår att våra svenska politiker inte verkar ha samma förmåga.

Men vi kanske tänker fel. Politiker dricker väl också nybryggt, starkt och väldoftande kaffe. De sitter väl också och löser världsproblemen på fem minuter!?

Men politikern diskuterar ju inte enbart sina idéer, utan också vad som händer om man skall genomföra dem. Vad är riskerna med detta? Kan detta att drabba mig? Vad säger opinionen? Vad säger partiet? Vad säger väljarna? Vad säger mina intressegrupper? Vad säger facket? Det blir alltså viktigare med olika politiska hänsynstaganden än själva lösningen.

Uppretade som vi är så trycker vi ner bullarna i kaffet så att det stänker över bordet. Vi lägger all skuld på våra politiker - etablissemang. Vi kallar dem ryggradslösa, fega, egocentriska och maktfullkomliga parasiter, och kräver att dom skall ta sitt ansvar för Sveriges problem.

Men politikern gör som alla andra - ser om sitt hus. Prioriteringarna är enkla, sig själv först och sedan partiet, familjen, jobbet och vännerna. Rörelsen och maktapparaten är bara instrument för att säkra makten (makten att bibehålla det man redan har).

Vi sätter på en ny kanna kaffe och till bryggarens puttrande läte så låter vi tankarna flöda vidare och frågar oss - men Sverige då?

Hur får vi svenskarna att samla sig, kämpa och skapa de förändringar som vi alla behöver? Svaret är lika självklart som det är svårt att beskriva.

Vårt grundläggande problem är att det inte finns några **begripliga mål** för Sverige. Vad är det vi svenskar strävar emot? Varför skall vi göra alla dessa uppoffringar?

Vi behöver motsvarigheten till ett av John F Kennedy's uttalande: "USA skall innan årtiondets slut placera en man på månen och föra honom säkert tillbaka".

För oss kan det vara helt andra saker; "Sverige skall innan år 2030 ha en ledande världsposition inom Informationsteknologi", eller "Sverige skall bli det företags- och miljövänligaste landet i världen", eller "Sverige skall kolonisera solsystemet", eller "Sverige skall ta en ledande roll för att ena jordens befolkning".

Men våra politiker verkar ha helt andra mål, som går ut på att utöka och vidmakthålla maktapparaten, rörelsen och partiet. Politikern uttrycker en vilja att hjälpa och ta hand om allt som kan vara svårt eller besvärligt.

Politikern lägger sig i. Politikern vill ha resurser för att ta hand om medborgarna från vaggan till graven. Politikern behöver en lojal och pacificerad röst- och skatteboskap som garanterar att han/hon kan fortsätta uppbyggnaden. Detta är det *nirvana* som politikern söker.

Så här långt i resonemanget så tystnar vi ett tag och tänker efter.

Vad är det för mening att ta fram idéer som hjälper politikerna med deras mål? Det är väl idéer som uttrycker målet för Sverige och svenskarna som vi behöver skapa?

Har vi ett mål för landet, så kan vi fokusera våra resurser mot detta. Vi behöver inte sprida pengar på onyttigheter. Vi kan minska statens åtagande till ett minimum. Vi behöver alla människor, gamla och unga, tjocka och smala, sjuka och friska - alla kan bidra till att uppfylla vårt nationella mål. Bra arbete och initiativ skall premieras och uppmuntras.

Kaffet börjar kallna, vi sitter och funderar på vår nationella "affärsidé" och hur enklare det kunde bli om alla goda svenskar målinriktades.

Vi tre, John Bouvin, Kjell och jag tittar på pappret där - blandad med streck, cirklar och text - en klar och koncis svensk affärsidé lyser fram. Vi förundras över dess enkelhet - och känner att detta är en

god idé.

John Bouvin

- ett porträtt

Tänk er en man i sin bästa år som har en fix idé. Han har precis avslutat ett av många arbetspass i Tanzania.

Den stora schaktaren är parkerad med motorn tickande av överhettning. Värmen är tryckande, inte ett moln på himlen, svetten rinner utmed kroppen och klibbar fast den kortärmade skjortan. Han tar upp en näsduk ur bakfickan och torkar sig i ansiktet, sätter på sig solglasögonen igen och går sakta bort mot byggboden.

Vägbygget är försenat, Skanska är förbannade och Site Managern är förbannad. John vet att det kommer att bli en ny utskällning när han kommer tillbaka till boden, det är han och ingen annan som försenar bygget, det är han och ingen annan som vägrar att fuska för att bygget skall bli klart. Han vet att han har rätt. Han vet riskerna.

Site Managern ser John från sitt fönster. De senaste siffrorna pekar på att bygget nästan håller tiden, men han har ingen ambition att berätta detta. Han har fått John att köra 16 timmars pass i schaktaren nu i en vecka och vill helst fortsätta med samma tempo en vecka till. Men han tål inte John. Han vill ha underställda som utan att fråga gör vad man säger till dem.

John har varit ett enda utdraget problem, med ständiga kommentarer och ifrågasättanden. John är självständig, säker på sin sak och dessutom så ser han ut att samarbeta bra med lokalbefolkningen. Site Managern känner att John hotar hans revir som chef, bas och överkukku.

Dörren öppnas, John kommer in, går fram till kylskåpet och tar fram två öl. Utan ett ord så dricker han den ena ölen, bara njuter av att känna den iskalla vätskan rinna nerför strupen.

Site Managern arbetar upp sig till en helig ilska, han suger kraft ur jorden, ansiktet skiftar i färg från ljusrött till violett över fräckheten att bara komma in och ta öl.

Visste han inte att det finns regler här? Vem fan tror du att du är egentligen? Vad skulle hända om alla gjorde så här och varför är du slöast och slappast av alla och aldrig håller byggtiden? Fattar du inte att du kan bli kickad för detta?

John studerar Site Managern som okontrollerat och skakande av ilska vräker ur sig den ena tiraden efter den andra.

- Men kicka mig då, svarar John.

Efter några månader påträffar vi John i Tanzania igen. Den gamle Site Managern är utbytt. Planeringen är förändrad och anpassad till

de faktiska markförhållandena. John fick rätt, även om det till slut krävdes mycket arbete.

Den här gången går det bättre, arbetet flyter på bra och emellan passen får man tid att se hur "infödingarna" lever och framförallt diskutera svensk politik.

Man borde göra något, vi måste lämna över ett bra arv till våra barn. Det gäller ekonomi, miljö, omsorg, hänsyn till andra och sunt förnuft.

Det svenska politiska systemet är ruttet. Vi måste satsa helhjärtat. Göra något nytt. Han knyter händerna så knogarna vitnar. Den spensliga kroppen är beredd på nya utmaningar. En ny fix idé börjar ta form. John vet att han har rätt. Han vet riskerna.

Ett år senare påträffar vi John i den nybildade partistyrelsen för Ny Demokrati. Han sitter längst fram som en uppmärksam skolelev och studerar Ian Wachtmeister som är ledigt klädd och leder styrelsen med total auktoritet och fullständig kontroll.

Ian lägger upp taktiken för valrörelsen. Det är Ian och Bert som skall ut på turné. John sitter beredd för att han har blivit lovad att visa reptricket som han själv har kört i Halmstad.

Mobiltelefonen ringer, det blir tyst när Ian lyfter luren till örat. Reportarna står beredda, intervjun kan genomföras men det måste ske nu om artikeln skall kunna komma ut i morgonupplagan. Man får bryta mötet tidigare än beräknat. John blir besviken och ilsken. Han hade ju förberett sig.

Men besvikelsen går snabbt över, det finns ju så otroligt mycket som skall göras. Men i bakhuvudet känner han att de övriga inte respekterar hans djupa idealism och engagemang. Han skall minsann visa dom andra vad ett helhjärtat engagemang innebär.

De närmaste månaderna lyckas John få spaltkilometer i dags- och kvällstidningar, han lyckas också få ordentligt med TV- och radiotid. Etablerade reportrar från alla politiska läger skrev om dödsstraff, lejon i Afrika, diktatur, rasism, nazism, idiotförklaringar, ojusta metoder, polisanmälningar och mycket annat.

Chefredaktörer gnuggade händerna över upplageökningarna. Alla ville kommentera den nya gossen Ruda som bara ställer till med problem vart han än kommer.

Ian och Bert hade bråda tider att hinna med sig själva och partiet som drog åt alla håll. De var tvungna att ta John under behandling, vilket fick John att tänka tillbaka på en viss Site Manager, någonstans i ett tidigare liv.

En av de personliga höjdpunkterna måste dock bli den dagen då han kraschade in på Bengt Westerbergs valturné, och med eftertryck visade att "Westerberg effekten" hade bleknat.

Men denna tid hade också sina påfrestningar. Mordhot, avlyssning och polisanmälan visade att det fanns de i samhället som kände sig hotade av det som John berättade.

Massmedia vägrade att ta in seriösa debattartiklar, de var bara ute efter skandaler.

Men människor av alla kategorier började förstå att det här var en person som stod på deras sida. Han hade inte någon egen agenda, han ville inte in i Riksdagen bara för att skaffa sig egna fördelar.

Vi träffar på John i Riksdagen, som nybakad riksdagsman. Riksdagskostymen hänger på en galge, som användes en gång under kungamiddagen. Ledamotsrummet är en kökkemödding av tidningsutklipp, rapporter och böcker. TV:n står på, faxen surrar i ett hörn och John sitter och talar i telefon. Ännu en mänsklig röst som uttrycker sin frustration om vad som händer. John lägger ner telefonen i klykan, lutar huvudet i händerna och skakar på huvudet. Han berättar i målande ordalag om ett nytt rättshaveri, hur myndigheterna först har krossat en småföretagare och sedan vägrar att ge honom rätt och ersättning. Staten gör aldrig fel. Frustrerad så tar han fram en mapp som är fylld med papper och säger att detta är de rättshaverier som han har fått kännedom av de sista månaderna. Där finns myndighetspersoner, bilhandlare, vanliga människor och till och med fallet med riksdagshuset.

Det finns tusentals exempel på felaktigheter. John upptäcker att flera av de egna kollegerna är mer intresserade av att under denna tid i Riksdagen skaffa sig en plattform att stå på, än att bygga för Sverige.

Han ser brister överallt. Form är viktigare än innehåll. Det är viktigare att skriva rätt än vad man skriver om. Lagar stiftas som syftar till att ge rörelsen och maktapparaten fördelar.

Alla områden missbrukas, det spelar ingen roll om det är invandrings-, finans-, försvars- eller sociala frågor. Massor av viktig information undanhålls folket.

Massmedia och politiker har gemensamma mål. Lögner och hemliga överenskommelser är en del av vardagen.

Riksdagen var definitivt inte vad han hade tänkt sig. Så, vad skall man göra?

John hoppade upp i grävskopan som stod parkerad ute på Mynttorget. När byggjobbarna hade fått klart för sig vad John skulle göra ringde dom skiftesbasen, som skrattande sa "*jag vet ingenting om det här*".

John lade i första växeln, vände grävskopan mot riksdagshuset. Ett par förbipasserande åskådare som kände igen John, ropade till honom och frågade vad han skulle göra?

- *Nu skall jag gräva upp skiten och tippa Riksdagshuset i Strömmen*, ropade John tillbaka. Det blev lite tumultartat när den stora 40-tons grävskopan sakta tuffade fram mot riksdagshusets trappa. Skopan lyftes mot skyn och sänktes ner för att placeras på översta trappsteget.

I detta ögonblick kom moderaten Anders Björk ut ropande; "*Vad håller du på med? Så här får man inte göra?*" John tjoade i förarhytten - det gick inte att höra hans svavelosande eder på grund av motorbullret.

Vaktmästarna kikade ut, kände igen John och gick in igen. Ett par reportrar hade sett incidenten och lyckades filma en kort sekvens

med John och Anders argumenterande och med folk skrattande i bakgrunden.

Episoden ebbade ut, John fick sina fiskar varma av riksdagsgruppen, partiet, kollegerna, men som han själv sa;

- Jag är nöjd, det här gav mer åt folk än 500 timmars meningslöst debatterande och utredande.

Partiet föll ihop som ett korthus - det formligen slets sönder av personliga vendettor och motsättningar. Ny Demokrati åkte ut ur Riksdagen - folk hade upptäckt att de flesta nydemokratiska politiker var precis som alla andra politiker. John packade ihop sina tillhörigheter och återvände hem till Halmstad.

Året som följde ägnade han all vaken tid, i snö, regn, blåst och strålade sol åt att bygga ett eget timmerhus. Kroppsarbetet gav honom verklighetsförankring igen, han fick tid att tänka över de politiska åren.

Han ville arbeta med folk och inte med byråkrater. Han ville göra något som var bra för oss alla. Han ville att vi skulle förstå att det är möjligt att förändra vår tillvaro till något bättre. Hans fixa idé började ta form på nytt igen.

Efter att ha följt Johns eskapader under snart fem års tid, så frågar jag mig varför de goda människorna sällan får det utrymme de skulle behöva. John är allt annat än smidig, men han förstår folk och hur folk reagerar. Med rätt stöttning och uppmuntran (som vi alla behöver), så skulle John kunna göra underverk för att skapa opinion för ett rättvisare, mer ansvarsfullare och lyckligare samhälle.

Jag vet att han kommer att kämpa för oss alla, ända tills hans krafter tar slut, så vi får bara hoppas att han fortsätter att vara en man i sina bästa år med en fix idé.

Orsak och verkan...

Jarl fick första ordet, det är honom väl unt! Han har varit en verklig vän och stöttepelare under många år. Han har lyssnat - och förstått, vilket inte är vad man kan säga om majoriteten av de otaliga människor med bättre utbildning än jag själv, som jag kommit i kontakt med under min riksdagsmannatid.

Att han verkligen lyssnat och förstått, framgår av hans egna ärliga och uppriktiga försök att beskriva mig som den person han uppfattat att jag är.

Allt stämmer med undantag av platsen på jorden där det han beskriver hände. Sri Lanka, Kenya, Tanzania eller Halmstads Järnverk.... - vad spelar det för roll? "Who cares?" - vem bryr sig? Huvudsaken är ju inte detaljerna, utan det övergripande.

Orsak och verkan - kausalt tänkande kallar akademikerna det - har alltid intresserat mig. Vad orsaken är till den verkan som denna bok handlar om ska jag nu utveckla....

En tillbaka- blick

Det hela började våren och sommaren 1987 i Sri Lanka - vad vi då kallade Ceylon.

Efter att ha jobbat i Sri Lanka mer eller mindre oavbrutet sedan sommaren 1982 som arbetsledare för AB SKANSKA i tre olika projekt, träffade jag en ung kille vid namn Richard Ulfvengren (21).

Vi två där ute i "förskingringen" kom överens om det mesta - givetvis då också att Sverige behövde en ny sorts politik. Det är ju inget ovanligt bland svenskar utomlands...

Sagt och gjort, vi beslöt oss för att jobba för detta.

Mitt kontrakt tog slut i juli -87 så jag reste hem. Men det tog inte mer än en månad eller så innan jag var på väg mot nya äventyr, denna gång till Kenya. Åkte hem på semester hösten -88 och på grund av personliga orsaker blev jag tvungen att avsluta mitt kontrakt och åter komma hem i december samma år.

Nu tog jag anställning på stålverket i Halmstad som växlare och lokförare. Men redan till sommaren -89 tog Skanska kontakt med mig och frågade om jag hade möjlighet att åka till Zambia på fyra till fem veckors jobb. Jag tog tjänstledigt och drog iväg - anlände till Zambia den 7 juli.

Vem träffar jag där - om inte just Richard Ulfvengren!

Jobbet drog ut på tiden, fritid existerade knappast, utan det var bara att jobba och sova. Då tillfälle gavs snackade jag och Richard om nödvändigheten av ett helt nytt politiskt tänkande hemma i Sverige. Så en dag i början av augusti bestämde vi oss. Vi startar ett nytt politiskt parti!

- Men vem ska bli vår partiledare och framtida statsminister, frågade vi oss. Visserligen hade vi två udda namn, men

- Jag tror inte att det räcker, utbrast jag.

- Ian Wachtmeister, sa Richard.

- Vem fan är det...., replikerade jag.

Richard berättade om Ian, det lät bra. Men vi måste ha en till! Ni kan ju ana vem jag då föreslog. Rätt - Bert Karlsson, så klart!

Varför då Bert? Jo, för när jag var hemma under valet 1988 såg jag ett TV-program med Bert Karlsson och Jan Guillio om zigenarproblematiken på Skara Sommarland. Jag tyckte Bert talade klarspråk så det bara skrek om det. Det var pang på rödbetan, precis vad som behövdes i svensk politik, resonerade vi.

Vad som hade börjat som en liten idé våren 1987 i Sri Lanka hade mer eller mindre utvecklats till ett måste, två och ett halvt år senare på en helt annan del av jordklotet. Mitt i "mörkaste" Afrika. Snacka om tillfälligheter.

Den sista augusti 1989 var jag tillbaka i Sverige och efter någon vecka så sprang jag på en lyktstolpe där en affisch meddelade:

"Årets föredrag - Ian Wachtmeister. Småföretagarna Halland, på Tylöhus."

Jag tog ledigt från jobbet och bänkade mig på första bänk mitt emot talarstolen. Här skulle minsann kollas vem denna fantastiska människa kunde vara. Lokalen fylldes snabbt av en så där 200-300 förväntansfulla småföretagare.

Och visst var han något extra, denne ståtlige greve med glimten i ögat... Oj, vad rätt Richard hade haft, här hade vi ju vår näste statsminister, var så säker, tänkte den just hemkomne utlandssvensken....

Det blev en ganska het debatt om en önskan från publiken att Ian skulle starta ett nytt politiskt parti. Hur det nu kom sig, så av en eller annan anledning befann jag mig för första gången i en talarstol med en mikrofon i handen, presenterade mig och bad de närvarande och tjatrande debattörerna att "dra åt helvete". Klart att Sverige behövde ett nytt politiskt parti - det var väl inget att debattera om.

Varför betedde jag mig så? Jo, därför att vi svenskar i ett slutet rum och med rätt stämning blir väldigt kreativa och djärva, men när vardagen kommer tillbaka så blir vi samma gamla vanliga svenskar igen som fortsätter att bara knyta näven i fickan. Så blir det inget mer! Handen på hjärtat, känns det igen?

Så blev mitt första möte med Ian. Jag bad att få träffa Ian senare under hösten. Det var OK - han skulle höra av sig.

Den 21 november 1989 kl. 1530 sitter jag mitt emot Ian på hans kontor i Stockholm och drar igenom allt vad jag och Richard kommit fram till om nödvändigheten att starta ett nytt politiskt parti. Vi ville ha honom som partiledare.

Två timmar senare skiljs vi. Ian med orden att han skulle höra av sig. Jag med orden: "Nu ska jag leta rätt på Bert Karlsson!"

Så gick det till, kära media! Varför säger jag så? Jo, därför att media bara beskrivit verkan - inte orsaken - till att det första seriösa försöket till en organiserad revolution mot förtryck och misshushållning startade i vårt land under valet i september 1991.

Orsak och verkan, var det som sagt.

Ian och Bert möttes inte bara av en ren slump på Arlanda och startade ett parti.... Detta bara nämnt i förbigående som en första vink om vad som kommer senare i boken om den politiskt styrda pressens manipulativa vinklingar.

4 feb 1991

bildades Ny Demokrati i Köpstaden, Skara. Den första styrelsen blev Bert Karlsson, Ian Wachtmeister, Marianne Östlund, Claus Zaar, Peter Kling och John Bouvin.

Den 10 mars 1991 - på ett styrelsemöte - startade den första revolutionsrörelsen i Sverige sedan Gustav Vasas dagar. Valrörelsen hade börjat.

Från protokollet är värt att nämnas följande:

John Bouvin: Anser att vi inte skall ligga lågt och aldrig undvika konfrontation. Vi är ju inte som de andra..

Betonade vikten av uppföljning efter möten m.m. så att vi får med oss våra entusiastiska uppbackare i konstruktivt arbete.

Resten av valrörelsen känner alla till. Vi gick fram som en ångvält - måhända som en grävskopa... - vi talade det språk väljarna talade, sade vad väljarna aldrig förut hade hört, nämligen vad väljarna skulle ha sagt själva - om de hade haft modet att offentligt säga vad som sades på tusentals arbetsplatser, vid fikaraster mellan förtroliga arbetskamrater och framför TV-apparaterna i hemmets lugna vrå.

Vad som egentligen var självklart blev en sensation. Äntligen fanns några som talade folkets språk. Äntligen fanns några som vågade säga **sanningar** som folket vill höra från andra än dem själva. Äntligen fanns några som vågade bryta mot etablissemangets tabu-regler.

- **Äntligen fanns några som talade MED folk - inte TILL folk - som folkets "valda förtroendemän" vant sig att alltid göra.**
- **Äntligen fanns där ett hopp för tusentals underkuvade medborgare att kunna göra sin röst hörd!**

Etablissemanget stod lamslaget och media förmedlade **nyheten** om det nya partiet. Fram till den 31 maj 1991 - dagen för den första stämman i Ny Demokrati.

Då började den politiskt styrda pressen att vakna till. Hoppet för hundratusentals underkuvade väljare hade blivit till ett hot för den styrande klassen.

HOTET!

Dagen före den första stämman i Ny Demokrati publicerade Svenska Dagbladet en debattartikel signerad Stefan Kihlberg.

Senare i valrörelsen 1991 kan man tänka sig vilka bannor den redaktör som var ansvarig på Svenska fick för att ha riskerat en borgerlig valseger genom att släppa igenom den artikeln.

Efter valet fick samme redaktör säkert också upprättelse: OK, dom blev vågmästare - men Ian Wachtmeister går säkert att "hantera". (Ett 1991 uppdykande moderat honnörsord, som fortfarande tycks vara gångbart...)

Artikeln återges i sin helhet - ty sällan har ett politiskt manifest i svaromål på ett uttalat HOT mot en borgerlig valseger, så klart och tydligt återgivits i moderaternas husorgan, Svenska Dagbladet.

Så här med facit i hand, är artikeln faktiskt av historiskt värde....

Vi har blivit ett hot

SVENSKA DAGBLADET, fredagen den 31 maj 1991

**"Ny Demokrati vill inte delta
i politisk pajkastning"**

I krig och kärlek är alla medel tillåtna - sägs det. Det verkar vara denna devis som bildar utgångspunkt för den s k valrörelsen även i år. Om det är kärleken till Maktapparaten och de etablerade strukturerna eller kriget mot dem som tycker och tänker annorlunda lämnar jag därhän. Jag kan bara konstatera att i år har invektiven och misstänkliggörandet startat ovanligt tidigt och redan nått imponerande bottennoteringar!

Det går nästan att peka på ett datum när det börjar på allvar - den 28 april - när Sifomätningen som visar att Ny Demokrati är fjärde största parti offentliggörs. Helt plötsligt fick det traditionella politiska etablissemanget hicka och morgonkaffet i vrångstrupen.

Sedan dess haglar invektiven, misstänkliggöranden, nedlåtenheten och råskället. Och det minskade inte precis efter senaste (26 maj) Siforesultatet när vi blev tredje största parti - snarare tvärtom! Naturligtvis sker allt detta i demokratins namn och med den största omsorg om landets medborgare, som i vanlig ordning inte förstår sitt eget bästa utan måste upplysas av alla dem som kan och vet.

Maktens arrogans

Det är naturligtvis lätt för mig att instämma i Ulf Nilssons konstaterande i Expressen (13 maj): "... **Ny Demokrati är nämligen först och sist en massa vanliga människors revolt mot ett ovanligt snobbigt och elitistiskt etablissemanng. Man talar ofta om politikerförakt i Sverige, men faktum är att vi i många år snarare lidit av folkförakt från politikernas sida.**"

Och elitens/maktens arrogans visar sig i debatten - ivrigt förmedlad av ett antal journalister och ledarskribenter som troligen har svårt att stava till ord som integritet, oberoende och saklighet - och vars alster visar att de än mindre förstått innebörden i orden. (Som vanligt avviker t ex SvD och Affärsvärlden positivt.)

Drivs av glödande ideologi

Det är lätt att förstå varför Maktapparaten reagerar som den gör (och gjort många gånger i historien) - Ny Demokrati har ju plötsligt gjort att hotet blivit tydligt och verkligt. Maktapparaten har anledning att vara skräckslagen! Verkligheten och (de okunniga) människorna är plötsligt på väg in i riksdagen.

Ingen hade varit gladare än alla vi som är verksamma inom Ny Demokrati om vi sluppit starta ett nytt parti för att vanliga vettiga människor och sunt förnuft ska styra Sverige. Vi är ju ett stort och levande bevis för de etablerade partiernas fullkomliga ovilja och oförmåga att lyssna på människorna. Vår blotta existens är ju ett fruktansvärt underbetyg åt dem.

Ny Demokrati är i sanning ett **ideologiskt** parti! Ny Demokrati drivs av en glödande och levande ideologi - som enkelt kan sammanfattas i ett enda ord: Humanismen! Och jag vågar påstå att vi är det enda politiska parti i Sverige som har humanismen som vår ideologiska bas och utgångspunkt. Tillämpad humanism är det väl bäst att tillägga. Vi har en fullständig och kolossal tilltro till vanliga människors nästan obegränsade förmåga. Förmågan att ta ansvar och vara kreativa, att veta sitt eget bästa och visa hänsyn osv. Respekt för den enskilde individen och allas lika värde är ju grundbulten för oss. Inte bara i ord - utan i handling, i stort och i smått.

Vi är dessutom så dumma och blåögda att vi respekterar även människor som inte tycker som vi. Vi har förstått att denna dumhet resulterat i avsevärd frustration hos etablissemangen, eftersom man möter en motståndare som inte slåss med etablissemangets vapen: arrogans, smutskastning, misstänkliggörande och mygel.

Vi är till den milda grad korkade att vi tror på seger med hjälp av ärlighet, rättframhet, vänlighet och medmänsklighet - även inom politiken! Även i vårt umgänge med journalister! Vi vet att det fungerar eftersom de flesta av oss lever i en vardagsverklighet på olika håll där detta fungerar alldeles utmärkt och är synnerligen trivsamt, effektivt och lönsamt.

Utleda på pajkastning

Ny Demokrati har inga som helst ambitioner att kasta sig in i den traditionella politiska pajkastningen - vi är utleda på den liksom de flesta människor tycks vara det. Vi kommer således inte heller framdeles att baktala eller misstänkliggöra våra politiska meningsmotståndare. Vi vill helt enkelt ha ett helt annat och betydligt vänligare och sakligare klimat i den politiska diskussionen. Och visst vill vi som bekant ha roligt också - javisst! Men vi vill inte roa oss på andras bekostnad!

Men visst är vi därmed också sårbara som människor. Naturligtvis blir vi ledsna ibland - vi reagerar som människor brukar och törs

erkänna det - när apparaten attackerar oss med sin fullständiga ovilja (oförmåga?) att förstå och med sina medvetna och fula insinuationer. Ledsna och sårade. Ja - för stunden. Men ännu mer övertygade och fyllda av kraft att ändra så att människorna får makten.

Missnöjesparti? Javisst är vi det och vi är stolta över att bli kallade så! (Vi är ett missnöjesparti också!) Det är ju själva drivkraften för oss! Allt vi är missnöjda med vill vi ju ändra till något bra - bra för människorna! Inte bra för Maktapparaten. Missnöjet var ju det som drev fram och skapade demokratin, allmän rösträtt osv. Vi citerar Marcus Wallenberg: "Funnes det inget missnöje, så skulle väl strävan att bättra det nuvarande läget utebli."

Äkta folkstyre

Det tror katten att Rörelserna, Elefanterna och Maktapparaten är rädda för Ny Demokrati - det är ju demokrati i dess enda äkta form - folkstyre - dvs riksdagen de är rädda för. En annan populistisk snyting vi ofta får är att vi är så okunniga och inte kan och förstår hur komplicerad politiken är. Så har maktelitens arrogans alltid talat.

Tycker man att människor är dumma och okunniga i allmänhet och de som arbetar och sliter i affärs- och näringslivet i synnerhet så är det rätt. Själva är vi imponerade av den enorma kunskap och kompetens och erfarenhet de representerar och förmedlar. När vi träffar på dumheten och inkompetensen är det oftast hos Maktapparaten! (Den har aldrig gillat sunt förnuft.)

Samtidigt konstaterar vi gärna och ödmjukt att det är åtskilligt vi kan lära av de många enskilda duktiga tjänstemän (människor) som förvisso finns även inom byråkratins friska delar. Dem ska vi tillvarata - till skillnad från dagens politiker!

Ofta önskar jag att marknadsföringslagstiftningen hade gällt även politiska budskap - en företagsledare eller ett företag som smutskastar och kommer med grundlösa påståenden gör det inte ostraffat! Tack och lov. Men om politiker och journalister gör samma sak är det fullt accepterat. Tyvärr.

Marknaden får lyckligtvis alltid rätt i det längre perspektivet. Ny Demokratis marknad är människornas i Sverige.

STEFAN KIHLEBERG

Artikelförfattaren är konsult i ledarskapsfrågor och riksdagskandidat för Ny Demokrati.

LEJON i Afrika!

Alla har väl hört historien om den lilla fjädern som blev till en hel hönsgård....

Efter 12 dagars uppladdning av de politiska mediakanonerna lät så Aftonbladet den 13 juni 1991 frilansjournalisten Torbjörn Karlgren *"citera ett antal rasistiska uttalanden av andra namnet på ny demokratis riksdagslista och peka på hotet mot demokratin om paritet får plats i riksdagen"*:

Han upprepade ordagrant vad Bo Lidén skrivit men utelämnade skickligt (?) det sista markerade stycket på sidan 72, och fortsatte:

"John Bouvin på valturné:

Han står på andra plats på ny demokratis riksdagslista och kommer, om alla prognoser håller i sig, att vara riksdagsledamot i höst.

Han är alltså inte vilken galning som helst, ingen av de virrpannor som ständigt söker sig till varje nytt parti utan den person som Berts & Ians ny demokrati anser näst viktigast att få in i riksdagen.

Näst viktigast för ny demokrati är alltså att i riksdagen få in en man som tycker att det var bättre förr när lejonerna åt upp negerungarna och resten dog av svält, en man som anser att flyktingar kommer 'från djungler på andra sidan jorden' hit där de kan 'bara peka och få allt', en person som anser att landet ska ledas av en 'en chef', en relativt välbekant historisk modell."

Nu vet åtminstone läsaren av denna bok vem det var som startade hetskampanjen mot det parti som sade vad en majoritet av svenska folket tyckte men som av det politiska etablissemanget "tabubelagts" **"enligt samma relativt välbekanta historiska modell..."**

Herr Karlgren fortsatte:

"De som tycker att det är bättre att lejonerna äter upp negerungarna och att barn i Afrika svälter ihjäl än att vi skickar pengar röstar på ny demokrati."

Läsare som söker sanningen jämför nu detta med vad som skrevs på sidan 71. Läsare som inte ids göra denna jämförelse får väl fortsätta att lita på källor som följer **"den nu mycket välbekanta historiska modellen..."**

Så fortsatte fjädern som just blivit en "skröna-höna" att bli till en hel hönsgård:

Den 11 augusti refererade Helena Sjögren, Svenska Dagbladet från Filipstad där Carl Bildt var på valturné:

"Efter en avkopplande simtur i bassängen på Loka Brunns rekreativcenter placeras Bildt framför en videoapparat där debatten mellan Bengt Westerberg och Ian Wachtmeister spelades upp.

Under debatten är Bildt tyst, efteråt tänder han till över en sak. Nämligen ett uttalande som Ny Demokratis andreman John Bouvin **sagts ha fällt om**

"att biståndet förhindrar att negrerna äts upp av lejonerna".

Har han verkligen sagt detta? undrar Bildt upprört. Det är mycket anmärkningsvärt. Vår valrörelse hade varit slut om exempelvis Lars Tobison sagt något sådant"

Carl Bildt blev statsminister. Undrar om han under sin treårsperiod som landets ledare kom till insikt om vilken maktfaktor som egentligen leder landet?

Den makt han själv företrädde, eller händelsevis den "tredje statsmakten" - medias makt?

**Så kan man undra,
så här med facit i hand.....**

Efter denna erfarenhet av "politik" satte jag mig ned och författade ett öppet brev till Sveriges alla tidningar och Bengt Westerberg - öppet men opublicerat så vitt jag vet:

*"Kan någon av er förklara för mig vad det är för fel när en vanlig arbetare försöker förklara för er hur det verkligen ser ut här i världen med enkla budskap och liknelser? När TV4 ringde upp mig angående en enkät så löd sista frågan: "Kan du tänka dig dödsstraff för de värsta brottslingarna?". Jag svarade då följande: "Har du fått raka svar på övriga frågor ska du även få det på denna, **men kom ihåg att det är min personliga åsikt och du måste använda svaret i sin helhet**: 'Tyvärr så kan jag tänka mig dödsstraff, ta Juha (Åmselemorden) - han har förbrukat sin rätt att leva'. Dagarna efter blir det stora rubriker som t.ex. 'Toppolitiker i Ny Demokrati vill återinföra dödsstraffet' etc.*

Sedan har vi det här med lejonerna i Afrika. Ursprungsartikeln står att läsa i Aftonbladets landsortsupplaga den 31 maj 1991. Journalisten Bo Lidén var hemma hos mig för en intervju, (samma dag som TV4 ringde). Så småningom kommer vi in på biståndspolitikerna och jag berättar om mina upplevelser bl.a. i Kenya.

[Så berättade jag i stora drag vad Bo Lidén skrivit i sin artikel - se sid 71-72.]

Observera att detta budskap kommer från Afrika - ska det vara så svårt att fatta att det är kenyaner som berättat ungefär så här? Jag tyckte själv att Bo Lidén hade gjort ett enkelt och rakt reportage som egentligen inte går att misstolkas. Men ack vad jag bedrog mig. Inte hade jag en aning om att i svensk politik gäller det att smutskasta och vinkla så mycket som möjligt.

Beviset kom 14 dagar senare. Frilandsjournalisten Torbjörn Karlgren hade läst Bo Lidéns artikel och "citerade" ett antal rasistiska uttalanden - som han tolkade det - i Aftonbladet den 13 juni 1991.

Först blev jag förbannad, men lugnade snart ned mig och intalade mig själv att något så idiotiskt dumt som han fått ihop måste stupa på sin egen orimlighet. Här gör jag mitt första misstag - jag bemöter honom inte.

Inte kunde jag väl drömma om att ledande politiker och även statsråd skulle använda detta som ett exempel på att Nr 2 på NyD's riksdagslista skulle vara rasist. Men återigen blir det bara värre. I Svenska Dagbladet den 11/8 står det att läsa att jag sagt att "biståndet förhindrar att negrerna äts upp av lejonet!"

Tillbaka till början. Ska det vara så svårt att begripa att mitt budskap gick ut på att belysa den fruktansvärda situation många U-länder står inför - nämligen befolkningsexplosionen, och att vårt bistånd inte alla gånger hamnar på rätt plats. Jag behöver inte belysa det mer, för så intelligenta måste ni väl ändå vara att ni fattar detta ändå.

Nej, käre Bengt Westerberg, den falskhet du uppvisar som ledare för ett liberalt parti förstår jag ej. Vad vill du att jag ska ta tillbaka för att du ska be om ursäkt? Ska jag ta tillbaka vad kenyanerna berättat för mig?

Med hälsning, John Bouvin

<>

Vi hade lyckats! Vi var i Riksdagen! Nu jävlar skulle det hända saker! Och vågmästarställning till råga på allt!

Med facit i hand önskar jag att vi inte hade blivit vågmästare!!!

Det kommer att visas i det följande....

Jungfrutalet

För första gången hade en vanlig jobbare direkt från verkligheten tagit en riksdagsbänk i besittning. Utan att ha uppfostrats i etablissemangets politiska träsk, höll denne "vanliga människa" sitt första anförande i Riksdagen. Detta troligen helt unika "jungfrutal" återges i sin helhet:

Till saken hör att den allmänpolitiska debatten den 17 oktober 1991 egentligen skulle handla om "Trafikfrågor".....

Prot 1991/92:12 17 oktober 1991

Anf. 142 JOHN BOUVIN (nyd):

Herr talman! Ärade ledamöter. Det är ganska festligt att stå här i det allra heligaste i Sverige - förhoppningsvis *borde* det vara så.

Men, tyvärr. Sverige är en byråkratisk diktatur där lag och rätt har satts ur spel. Det är vad den vanliga människan tycker och tänker om Sverige i dag.

Tyvärr har även utländsk massmedia börjat använda detta begrepp.

Vi i Sverige måste börja vakna till.

Mina damer och herrar! Vi måste ändra på detta förhållande omedelbart. *Människor på gräsrotsnivå i vårt land ser alltmer hur illa ställt det är med rättssäkerheten.* Alvgård är bara en av systemets offer. Tyvärr har tiotusentals medsystrar och medbröder årligen drabbats av myndighetsmissbruk på grund av godtycklighet och oacceptabla vänskapsband i rättsapparaten.

Herr talman! Nu har vi chansen. Glöm partitillhörigheten. Nu gäller det den lille mannen. *Vi är över 100 nya ledamöter i denna kammare. Ett gammalt uttryck säger att nya kvastar sopar bäst. Låt oss utnyttja dessa krafter innan vi blir ett med etablissemanget. Kom ihåg det!*

Bristerna i rättssystemet kännetecknas av nitiskt, formalistiskt fögderi och förmynderi mot de små, ensamma och svaga i samhället. Det gränsar ibland till rena rama trakasserierna och det har dessutom gjort oärlighet och förljugenhet till dygd och eliminerat personligt ansvar.

Ämbetsmannaansvaret, mina damer och herrar!

Socialdemokraterna visste nog vad de gjorde, för de visste vad som skulle komma.

I spåren följer det ekonomiska och etiska förfallet - även här i Sverige. Vi ser vad som händer med t.ex. bankerna.

Landet behöver en moralisk upprustning.

Det är inte fråga om krav på utökade resurser, utan i stället handlar det om riktig resursdisponering baserad på *förnuft, hänsyn, ärlighet*, dvs på Ny Demokratis grundvärderingar.

Inom Ny Demokrati och i riksdagen vill jag verka för bättre rättssäkerhet. Under min mandatperiod kommer jag att med exempel ur verkligheten föreslå och påkalla de åtgärder som behövs och som riksdagen kan fatta beslut om. Kan - det är ganska löjligt - **måste** fatta beslut om.

Jag hoppas på och ber om ert stöd i detta, tvärs över alla partigränser. Det är viktiga frågor för den lille, lille mannen.

Här har talats mycket vackert om den svaga människan överallt på denna runda jord - det har vi också lärt oss idag. Men hur kan vi få ett förtroende, när vi glömmer bort den svaga människan i vårt eget land.

Jag vet vad jag pratar om. Jag kan debattera med vem som helst om detta. Men jag lägger ett stort ansvar på samtliga som sitter här.

Vi måste börja sopa först. Nu är vi över 100 nya kvastar. Låt oss köra så det ryker!

MED FACIT I HAND 1997:

kan konstateras:

- att ur de politiska broilernas synvinkel anförandet givetvis ansågs töntigt och inte handlade om trafikfrågor.
- att **INGET HAR HÄNT** när det gäller rättssäkerheten - på 6 år!
- att av de 100 nya riksdagsledamöterna 99 lät sig anpassas och omformas till lydiga knapptryckare med partipiskan vinande runt öronen.

Jag kan inte låta bli att citera en av mina vänner - en libanesisk restaurangidkare i en förort till Stockholm:

Du ska inte komma här och tycka, va!

Flyktingdebatt i Riksdagen

Att vrida klockan tillbaks och se vad som i verkligheten sades i riksdagen ger en annan bild än den som media förmedlar från samma plats:

Redan den 6 dec 1991 kunde det 10-tal medborgare som händelsevis satt på läktaren och följde en "interpellationsdebatt", dagarna efter jämföra det som sades enligt protokoll 1991/92:40 med vad som media förmedlade till 8,5 miljoner medborgare:

Anf. 22 BERT KARLSSON (nyd):

Jag fick naturligtvis inget svar av Birgit Friggebo på frågan om allt det här slöseriet ska fortsätta, om man ska göra något åt det, och om man över huvud taget är intresserad av att ta reda på om det jag säger är riktigt. Det är väl ganska intressant att ta reda på om en tjänsteman slarvar bort 100 milj. kr på mindre än ett år. Jag tycker att det vore oerhört viktigt. Skulle det vara ett rån här ute på 50 milj.kr. garanterar jag att hela Sveriges poliskår hade jagat bovarna. Men när en tjänsteman slarvar bort pengarna är det tydligen legalt - man svarar inte ens.

Det skulle vara intressant att någon gång få svar på frågan om slöseriet inom invandrarverket - och om man från riksdagens sida är intresserad av att ta reda på om det är sant eller ej.

Anf 24 JOHN BOUVIN (nyd):

Jag har också stor erfarenhet av detta /flyktingproblemet/. Jag har jobbat utomlands, bland u-ländernas befolkning i Asien och Afrika, litet överallt - och också här hemma. Men när jag försöker lägga fram sanningen förvanskar man den. Massmedia är specialister på att förvanska sanningen. Man är inte intresserad av sanningen. Men jag står här endast för att sanningen skall segra till slut.

Jag tycker att om vi skall representera Sveriges folk, då skall vi också göra det. Vi ska vara stolta över detta, och vi ska sluta att lura oss själva.

Ett land som inte kan ta hand om sina egna - hur skall man kunna begära att det skall ta hand om andra människor? Det har jag aldrig begripit.

Jag har pratat med många invandrare. De förstår mig fullständigt och håller med mig till hundra procent. Det här som vi håller på med idag, det går inte. Det är en böld som håller på att spricka. Vi bör lägga fram alla problem på bordet nu - inte i morgon, och inte efter en massa utredningar.

****

Den 15 januari 1992 fortsatte det med att Pierre Schori angrep Ny Demokratis framförda sanningar om flyktingpolitiken. Prot. 1991/1992:52.

Anf. 15 JOHN BOUVIN (nyd):

Herr talman, ärade ledamöter! Jag har suttit och lyssnat hela morgonen på denna debatt, som är väldigt viktig. Vi har hört hur Pierre Schori angriper Ny Demokrati ganska ordentligt. Men vad gör väl det, säger jag. Jag vill påstå att Ny Demokrati är det enda parti som har försökt att lägga fram problemen som de är. Det har vi fått mycket --- för, jag behöver inte uttala vad jag tänkte säga.

Ni vet alla här vad man har kallat mig. Man har kallat mig för rasist, man har kallat mig för den inkompetente tokstollen, och jag vet inte allt. Men det är ju så att man vill skymma problemen. Då hittar man på en massa saker och ting.

Om jag skulle vara rasist hade jag inte stått här. Jag har jobbat i det mörkaste Afrika, och troligtvis hade jag i så fall kommit hem i en kista.

Vi måste få stopp på invandringen nu. --- Det är vi / *underförstått Riksdagens ledamöter* / som skapat alla problemen, inte invandrarna eller flyktingarna. ----

Jag ber att få avsluta denna debatt.

Jag hoppas att vi gemensamt skall vidta aktioner mot främlingsfientlighet.

MED FACIT I HAND 1997:

kan konstateras:

- att NyDemokrati fick rätt.
- att bölden nu har spuckit.
- att nu drivs vår politik av (s) - mycket hårdare än vad vi någonsin begärde.
- att det var ekonomin i flyktingmottagningen vi i första hand kritiserade - inte flyktingarna utan de svenska byråkraterna.

Rättsrötan

i det svenska samhället var min huvudfråga som riksdagsman. Tänk om pressen hade uppmärksammat detta också.... Men spalterna var upptagna av hur human och rättvis den förda invandrings- och flyktingpolitiken var, och hur fel Ny Demokrati hade.

Den 13 februari 1992 kunde media och ett fåtal andra intresserade ta del av protokoll 1991/92 Allmänpolitisk debatt - Rättsfrågor, m.m.:

Anf. 202 JOHN BOUVIN (nyd):

Fru talman! Ärade riksdagsledamöter!

Sanning - vad betyder det ordet? Efter fyra månader här i huset börjar jag verkligen bli orolig. Gårdagens partiledardebatt förstärkte min oro att det är illa ställt i vårt land.

Vi var över hundra nya ledamöter som tågade in här i huset i höstas för att, som jag trodde, börja röra om i grytorna. Men ack, vad jag bedrog mig. Ni tycks fullständigt ha acklimatiserat er till etablissemangets hantlangare.

När ska ni vakna? Ser ni inte hur sjukt vårt samhälle blivit? Vad hjälper det att vi fått en ny regering, när vi inte tar tag i problemen. Så fort någon kritiserar vad ni ställt till med, kastar ni er över dem med alla till buds stående medel.

Jag vill citera något som Bo Södersten sade om ATP den 29 oktober 1991: "Förr eller senare måste systemet reformeras från grunden. Delreformer och partiella förändringar kan innebära förbättringar. Men enligt min mening nås ingen varaktig förbättring utan systembyte. Med den inställningen blir det också naturligt att mena att ju förr det skiftet kommer desto bättre är det."

Vad menade Bo Södersten med det? Jo, det går inte att nagga i kanterna litet här och där. Vi måste verkligen ta tag i detta och se var felet ligger. Jag vill påstå att den största anledningen till att det ser ut som det gör här i Sverige är rättssystemet.

Rättssystemet kännetecknas av nitiskt, formalistiskt fögderi och förmynderi mot de små, ensamma och svaga i samhället. Det gränsar ibland till rena rama trakasserierna.

Det har dessutom gjort oärlighet och förljugenhet till dygd och eliminerat personligt ansvar.

Rättvisa?

Talet i Riksdagen den 13 februari 1992 fortsatte:

Vad ska vi då göra mot detta? Jo, vi skall börja med oss själva.

Lars Andersson och jag har väckt en motion där vi säger:

Sätt människorna före myndigheterna!

Vi skriver i vår motion: Grundlagen föreskriver allas likhet inför lagen samt saklighet och opartiskhet vid hanteringen av undersåtarna.

Varför sker ej så? Hur kan det komma sig att på grund av prestige, personliga motsättningar och lojaliteter, myndighetspersoner bevisligen har fått härja utan påföljder, i syfte att bryta ned sina medmänniskor? Fallet Alvgård är bara ett av tusentals exempel som visar hur människor misshandlas av rättssystemet.

I motionens hemställan kräver vi att en medborgarrättskommission skall tillsättas. Vi räknar upp sex fall i motionen. Det kan bli en aning pinsamt för en del ledamöter i kammaren. Var nu inte feiga i konstitutionsutskottet! Ta tag i denna motion! Sopa den inte under mattan...

Vad är rättvisa?

Talet avslutades med följande:

Jag vill avsluta med att läsa upp ett brev som jag fått idag från en pensionär i Halmstad.

"Pontus Pilatus sade: Vad är sanning? Jag frågar: Vad är rättvisa?"

I Sverige 1992 finns pensionärer som har det svårt för att få det ekonomiskt gå ihop. Vi är den bortglömda skaran i alla fina debatter.

Vi är dom som har arbetat i vårt land och slitit ut oss och betalat vår skatt till alla instanser. Vi är dom nu som sitter och ängslas för höjda hyror, för att bli sjuka, och som följd dyra läkarbesök, mediciner, tandläkare, glasögon och ensamhet, socialtjänst som dras in, sjukvård som inte är tillfredsställande.

Våra politiker, som pratar vitt och brett om hur bra det är i Sverige, är välkomna att tala om den bortglömda skaran. Vi har idag debatt om invandrare och flyktingar. Mycket intressant? Var finns rättvisan i det ekonomiska läget?

Jag är inte rashatare eller främlingsfientlig. Jag har vänner bland invandrare, men vet vad detta land erbjuder dom.

Jag vet också att denna regering inte är för dom fattiga och svaga i samhället, svenska medborgare som arbetat upp detta landet, men är till för dom rika - dom är själva miljonärer.

Jag kanske får äran att sjunga, som fru Friggebo, åtminstone få sjunga ut.

Ny Demokrati, var snäll och gör något, och NU. Varför är det val, när ingen håller sina vallöften?

Med vänliga hälsningar, M.B.

Med facit i hand 1997

kan man konstatera

- att motionen sopades under mattan
- att KU inte tog tag i något d.v.s.
- att KU visade som väntat feighet
- att ingen kunde svara på vad rättvisa är
- att brevet som lästes upp 1992 likväl skulle ha kunnat läsas upp 1997
- att alltså inget har hänt på 5 år

Att spara....

Den 1 juni 1992 skulle det dras in på rättshjälpen. Prot. 1991/92:123.

Anf 196 JOHN BOUVIN (nyd):

Man vill spara 15 miljoner på rättshjälpen. Jag måste skratta! ---- All right, vi ska börja någonstans. Det är fantastiskt. Här har man suttit och lyssnat och lyssnat bl a på en alkoholdebatt som inte var så kul precis. Vad jag fick fram av debatten var att högre priser ger mindre konsumtion.

Man har väl tänkt sig att rättshjälpen skulle fungera på ungefär samma sätt, att med högre priser för rättshjälpen blir det mindre brottslighet....

Så vill jag läsa upp någonting som Frédéric Bastiat sade i början av 1800-talet:

Han sade: ***"Det bästa sättet att få respekt för lagen är att göra lagen respektabel. När lag och moral står i motsatsförhållande finner medborgaren sig själv i det grymma dilemmat att antingen förlora sin moral eller sin respekt för lagen."***

Det sade han redan i början av 1800-talet. Och jag vill påstå att vi idag i högsta grad är där.

Har vi inte respekt för lagen och den står i motsatsförhållande till vår moral spelar det ingen roll med rättshjälp eller vad som helst - vi måste börja rannsaka oss själva.

...och att slösa

Ur samma anförande vill jag dessutom klippa in följande:

Man vill spara 15 miljoner på rättshjälpen. Jag måste skratta! ---

I Dagens Nyheter från måndagen den 11 maj kan man läsa om "Grabbarna som har sitt på det torra". Det är en, två, tre, fyra, fem gubbar som springer med en massa miljoner. De fick alltså 34 milj kr efter att på något sätt - inte vet jag hur - ha försnillat bort pengar. Det börjar likna varvskrisen under 70-talet när regeringen nu måste sätta in 20 miljarder för att rädda en bank. De här gubbarna får sedan tillsammans 34 miljoner.

Var har vi konsekvensen? Det undrar jag.

Dagen efter var det knapptryckning om rättshjälpen. Man "sparade" 15 miljoner kronor. Och "investerade" 20.000 miljoner i en bank - utan ränta....

Det kallas för ekonomi...

Bouvin som PRÄST...

Den 16 oktober 1992 - ett år efter mitt "jungfrutal" om bl a rättssäkerheten var det dags för en ny allmänpolitisk debatt i Sveriges Riksdag.

Med en "dåres envishet" upprepade jag vad jag sagt för ett år sedan. Trots att jag börjat inse det fullständigt meningslösa i att tala för döva öron. Trots att jag insett att av de 100 nya riksdagsledamöterna 1991 återstod bara en (1) som inte låtit sig anpassas - och smältas ned i etablissemangets degel.

Prot. 1992/93:8:

Anf. 60 JOHN BOUVIN (nyd):

Herr talman! Riksdagsledamöter! I morgon är det ett år sedan jag stod här och talade om rättssäkerheten, som jag anser är en av grundstenarna för att en demokrati över huvud taget skall fungera.

Nu har alltså ett år gått. Och vad har vi sett? Jo, ännu värre rättsövergrepp. Jag kan använda hela taletiden till upprepningar. Men det är ju totalt meningslöst.

Jag känner att det är nästan totalt meningslöst att över huvud taget stå här och tala. Men skam den som ger sig!

Bl.a. sade jag så här i början av mitt anförande för ett år sedan:

"Men, tyvärr, Sverige är en byråkratisk diktatur, där lag och rätt har satts ur spel. Det är vad den vanliga människan tycker och tänker om Sverige i dag. Tyvärr har även utländsk massmedia börjat använda detta begrepp. Vi i Sverige måste börja vakna till."

I min enfald trodde jag att vi skulle vakna till. Men inte gör vi det. Vi kör på i samma spår, och vi eliminerar t.o.m. riksdagen. Den behövs ju inte längre. Det har jag också sagt en gång tidigare. Jag ska upprepa litet mera:

"Bristerna i rättssystemet kännetecknas av nitiskt, formalistiskt fögderi och förmynderi mot de små, ensamma och svaga i samhället."

Jag tycker att jag träffade ganska rätt när jag sade detta för ett år sedan.

Var har vi då nyckeln till det som hänt i Sverige under de senaste 20-30 åren?

Här talar man väldigt mycket om den enda vägen, den tredje vägen, återvändsgränden och allt vad det nu är. Jag vill påstå att nyckeln finns i Sveriges Rikes Lag.

Det är en bok på 3 000 sidor. Jag skall läsa upp litet ur denna bok. **Det är nästan så att jag känner mig som en präst. Det är ju lika klent med besökare i bägge sammanhangen.** I alla fall står det så här i 1 kap., 1§, regeringsformen, som är en av Sveriges fyra grundlagar:

"All offentlig makt i Sverige utgår från folket."

I 1 kap., 2§ står det:

"Den offentliga makten skall utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet."

Jag måste också citera ur 2 kap., 1§:

**"Varje medborgare är gentemot det allmänna tillförsäkrad
1. yttrandefrihet: frihet att i tal, skrift eller bild eller på annat sätt meddela upplysningar samt uttrycka tankar, åsikter och känslor."**

Det är vad jag tänker göra. Jag påstår följande.

Antingen är det fel på lagboken, eller också är det fel på domstolsväsendet. Eller, hemska tanke, kan det vara fel på oss här i kammaren? Det kanske är det mest troliga. Det här är alltså helt fantastiskt.

Det är ju vi som har skapat denna lagbok. ---

**"Det är förvånansvärt hur ofta
idioten har rätt."**

Winston Churchill

Ekonomi?

Att det inte går i längden att tjäna 100 kr om dagen och göra av med 150 kr om dagen, det begriper en förstaklassare i grundskolan. Om våra folkvalda riksdagsledamöter begriper det är emellertid en fråga man måste ställa sig...

Vid riksdagsdebatten den 16 dec 1992 om "åtgärder för att stabilisera den svenska ekonomin", tog jag till en pedagogik lämpad för just förstaklassare för att om möjligt lyckas få mina kolleger att begripa denna logik.

Citat: "Är ni medvetna om att vi idag har en statsskuld på 1.100 miljarder? (det var då det - nu är den snart 1.500 miljarder...). Det rör sig om en 13 mil hög stapel av tusenlappar. Är ni medvetna om detta? Ni verkar inte vara det."

"Vet ni om att vi lånar 400 miljoner per dygn för att hålla denna gryta kokande?"

Nej, medvetenheten (som trots allt finns där, hos de flesta ledamöter i alla fall) döljs noga. För tänk om väljarna skulle bli medvetna....

Brevet

Under min period som riksdagsman fick jag många brev från förtvivlade medborgare. Här följer ett av de mest tänkvärda:

Till Sveriges Riksdag

Vår granne biodlaren behöver Er omgående hjälp!

Vår granne Biodlarens bisamhällen bestod på 60-talet av välmående bin med ca 40.000 bin i varje bikupa. Cirka 200 av dem stannade hemma för att sköta den gemensamma servicen, mata larver, städa, vifta med vingarna och serva Drottningen.

Alla mådde bra och det blev ett överflöd av honung när de övriga 39.800 honungssamlade arbetsbina samlade honung. Det blev ett överflöd, både för dem själva och för biodlaren.

Men redan 1965-1967 och under hela 70-talet spreds ryktet i bisamhällena att det var fullt att vara produktiv. Fina bin skulle sköta den gemensamma servicen, det var bättre att administrera och organisera. Så skedde och det gick bra till en början. Honungen räckte väl till för alla, men överflödet minskade markant.

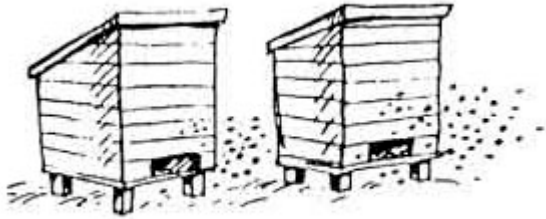
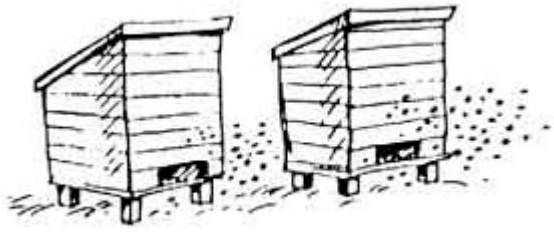
Under 80- och 90-talet har detta förhållande kulminerat och grannens bisamhällen har nu fått ett motsatt förhållande. Nu är 36.000 drönare hemma och hälften av dem arbetar halvt ihjäl sig med den allmänna servicen.

De utreder utredningar och organiserar organisationer och turas om att vara mammalediga, pappalediga, sjukskrivna, ta ut kompensationsledighet och gå på kurser. De få - cirka 4.000 - kvarvarande honungssamlade arbetsbina i den produktiva sektorn orkar inte längre samla så mycket honung. Trots att biodlaren planterat massor med blommor i direkt anslutning till bikuporna och samtidigt kompletteringsköper honung från utlandet och håller den rakt ner i kuporna, så svälter de snart ihjäl.

Vad ska vår granne Biodlaren göra? Bina är väldigt lugna - och det är ju bra - för dom sticks inte. Det surrar knappt i kuporna! Men varför finns det ingen honung? Det är ju fortfarande lika många bin i puporna som på 60-talet. Det är ju dyrt att köpa utländsk honung, grannen har inte råd. Han har inte kvar något att betala med...

Hälsningar

Svea och Svenne

Rock around the clock

Under dygnet 8 dec - 11 dec 1992 utspann sig en häftig politisk debatt via Riksdagens elektroniska post. En försvunnen överrock initierade en kreativitet som annars sällan förekommer i riksdagshuset.

08 dec 1992 14.40

Från Marta Okoutsoglou (Kds):

Du som tog fel överrock på IVA härom kvällen. Den var min. Din hänger kvar på IVA. Din rock var en svart Melka med blått foder. I fickan fanns en riksdagskasse, ett par bruna handskar och en nyckelknippa med text LKAB på brickan. Min rock var en svart Melka med blått foder. I fickan fanns ett par svart handskar och en nyckel till mitt rum på riksdagen. Hör av dig.

09 dec 1992 10.31

Från Bengt Silfverstrand (s)

Nej jag har inte tagit någon svart rock med blått foder. Äger överhuvudtaget inte någon dylik tingest. Den enda KDS-mantel på villovägar jag hört talas om är en begagnad frack buren på kungamiddag, och för vilken yrkats avdrag med 3.480 kronor i deklarationen. Skattemyndigheten nobbade dock dylik framställning med motiveringen att endast avdrag för skyddskläder kunde beviljas. Vilken njugghet!

09 dec 1992 11.47

Från Annika Åhnberg (s)

Jag begriper ingenting av allt detta med rockar, men den som saknar rock kan väl höra med Lars Werner, han hade en gång tre överrockar.

09 dec 1992 12.35

Från Hugo Hegeland (m)

Eftersom jag är varken rocklös, fracklös eller svarslös är mitt besked: Jag förstår att någon annan än jag lagt beslag på annans rock då mina kläder är mina.

09 dec 1992 15.06

Från Lennart Fridén (m)

Humor behöver vi mera av - men på rätt ställe. Någon har blivit av med (fått bytt) sin rock med - om jag minns rätt - bl.a. nycklar /Sådana skall man aldrig ha i obevakade ytterrocksfickor!/ och efterlyst den via ep. Vårt fina hjälpmedel ep skall vi inte belasta med "skräp" - sånt finns det andra fora för.... Jag undrar om div. lustigkurrar skulle vara lika glada om det var deras rockar och

nycklar m.m. som försvunnit?! Jag hoppas att rockbytarna nu funnit varandra.

09 dec 1992 21.34

Från Gullan Lindblad (m)

Icke heller jag begriper något om denna förlorade rock. I somras gick det ett program på TV som hette "Vita rockar och svarta papper" men det var en helt annan sak. Sjäv äger jag icke någon svart rock.

10 dec 1992 00.29

Från Christer Lindblom (fp)

*Vad klockan än har varit under dagen har det dykt upp meddelanden om den mystiska rocken. Det börjar likna **rock-around-the-clock!***

10 dec 1992 07.26

Från Hugo Hegeland (m)

Hugo Hegeland har också förlorat en rock i riksdagshuset och fått överta en sämre rock, men ändå inte kunnat låta bli att le åt den nu pågående efterlysningsprocessen. Den slutar sannolikt först i ett djupt svart hål, samtidigt som konstateras kan att utöver några få lustigkurrar i riksdagen finns det fler tråkmånsar.

10 dec 1992 15.09

Från Bengt Silfverstrand (s)

Nej med snälle herr Fridén, inte skall han väl blir purken för att ledamöter över partigränserna känner medkänsla med kollegers förlust(els)er.

Enligt förljudanden har den försvunna rocken med det blåa fodret nu återfunnits välbehållen och med ovittjat fickinnehåll. Däremot råder fortfarande ovisshet om den svarta KDS-frackens vidare öden.

I stunder av kris - för frackinnehavare - såväl som för andra bjuder vi gärna på ett ord på vägen:

Svarta frack (mel. Svarta tupp...)

Svarta frack, bättre begagnad,

blott en rynka nere vid sätet.

Svarta frack på rea inhandlad

Buren stolt inför majestätet.

Men när den svarta fracken drogs av

från skatten av Skåneprelaten

blev den helt plötsligt ett väckelsefall

för skattmasen och så för staten.

Var finns (sens)moralen?

Att inte få avdrag för frack och kostnad i valen.

Frid över staten,

förbarme er över den folkvalde Skåneprelaten.

Mr Rimfrost

10 dec 1992 19.37

Från Tuve Skånberg (Kds)

Dyra kollegor,

Jag ber om tillgift att jag missbrukar er uppmärksamhet, men ert sinne för heder och ära ger mig måhända rätt att ta till orda.

Riddar (S)ilfverstrand af LO-borgen har nu trenne gånger med sin vassa käpp stuckit mig för mitt misslyckade avdrag av en frack vid kungamiddagen. Led vid sin instängdhet i LO-borgen har han velat driva gäck med mig, en medskånsk gråbroder, och missunnat mig min nya dräkt. Eller är det kanhända min frihet riddar (S)ilfverstrand avundas, där han framlever sina dagar instängd i den dystra LO-borgen? Då kanske en liten visa kan muntra den kittslige riddaren?

En liten visa om frihet

(mel.: Vem kan segla...)

*Vem kan leva förutan frack,
vem kan avvara avdrag?*

*Vem kan gästa på kungens slott
utan att riskera sitt omval?*

*Jag kan visst leva förutan frack,
och jag kan avvara avdrag!*

*Och jag kan gästa på kungens slott
utan att riskera mitt omval.*

*Herr (S)ilfverstrand äger ju ingen frack
- så han kan väl avvara avdrag.*

*Men han kan ej gästa på kungens slott
utan att riskera sitt omval!*

*God Jul, Bengt Silfverstrand. Och minns på julafton skaldens ord:
"Nidvisenattens köld är hård...." Måtte din dystra borg upplysas av
glädjens ljus!*

10 dec 1992 20.30

Från Bengt Silfverstrand (s)

Broder Tuve!

Liten tuve stjälpes ofta stort lass!

10 dec 1992 21.13 (43 minuter senare)

Från Bengt Silfverstrand (s)

Ode till KDS!

*Du har tappat din frack och din själ ljus och klar,
Guds barn i politiska livet.*

*Så sitter du där med en rumpa så bar,
och allt heligt du övergivit.*

*Båd vårdnadsbidrag och herr Einhorn's modell,
allt är borta, tillspilloget.*

Tänk efter fort, förrn vi föser dig bort.

Guds barn i politiska livet

Mr Rimfrost

11 dec 1992 **02.11**

Från Maud Ekendahl (m)

*Jag är inte den som sänder EP hur som helst, men nu får det vara
ett slut på riksdagsmännens trams. God Jul och Gott Nytt År.*

Tänk om massmedia fick information vad ni män!!! håller på med. Det är urlöjligt!!

Maud Ekendal

Från Maud Ekendal (m)

11 dec 1992 02.21 (10 minuter senare)

Sluta NU alla med detta! Kom ihåg att Ni var och en representerar Vårt land!

Maud Ekendahl

Från Birgitta Hambraeus (c)

11 dec 1992 10.11

Tack Maud! Birgitta Hambraeus.

Från Wiggo Komstedt (m)

11 dec 1992 13.58

Till Riksdagsledamöterna

"Lustigkurrarna" firar tidig julafton i "burken". Vi är faktiskt ett antal ledamöter som har annat att syssla med än att tvingas vara med i Era jullekar. Så inför fortsättningen - för det blir väl en sådan - ta reda på vilka som vill vara med Er och leka och låt oss andra slippa. Vi som är här för våra väljares skull.

Julhälsningar

Wiggo Komstedt

Från Bengt Silfverstrand (s)

11 dec 1992 15.35

Julen är vänlighetens och omtankens högtid. Därför måste jag ändå få kvittera herr Komstedts vänliga julhälsning. Här kommer den.

Vinterfrost

*Vilken prakt naturen skänker
ögat i sin vinterskrud.
Busken som av glitter blänker,
lik en översnöad brud.
Rimfrost är det dock som sprider
denna prakt i bistra tider.
Så jag tänker, så jag drömmer
ensam vid mitt diktarbord.
Medan gråa dimman tömmer
regn och glopp å hemmets jord.
Snö tycks knappast vara inne.
Skalden har dock frost i sinne!
God Jul önskar
Mr. Rimfrost*

11 dec 1992 23.58

Från Charlotte Cederschiöld (m)

Nu har det gått för långt. Om inte hr Silfverstrand omedelbart slutar stjäla andras tid samt missbruka EP:n måste vi som har annat att göra se till att spärra datorn för inkommande meddelanden från hr Silfverstrand och en del andra. De som deltagit i detta missbruk arbetar hårt på sin inkompetensförklaring. Tala om oral inkontinens eller logoré! Jag säger inget om att söka sin rock en gång, men detta! Sluta nu - annars får detta trams tråkiga konsekvenser!

Charlotte Cederschiöld

*****

Kom nu inte och säg att riksdagsledamöterna inte kan engagera sig!

Kom nu inte och säg att riksdagsledamöterna inte jobbar både dag och natt.....

Charlotte som till slut sa´ ifrån på skarpen, är numera sysselsatt med liknande (?) trams på 12 olika språk. I Brüssel ibland och i Strasbourg ibland. För en halv normal årslön i månaden.

Rädda Sverige!

Den vanligaste motionen för våra riksdagsledamöter är att *skriva* motioner... Motioner avslås praktiskt taget alltid och handlar mest om löjliga detaljer - som burfåglar och kommunala angelägenheter som inte har i riksdagen att göra. Motionens främsta uppgift är att visa väljarna hemmavid att man gör något. Vilket oftast kan behövas.

Min motion fick jag främst i simbassängen, där jag alltsomoftast som en smal ål sågs plöja svallvågorna efter badande fläskberg. En och annan skriftlig motion presenterade jag också, **men då om väsentligheter.**

Här följer den motion som inlämnades den 26 januari 1993.

Själv anser jag att denna motion kan bli ett historiskt dokument en dag i framtiden när en konkursförvaltare tar sig an uppgiften att reda ut Sveriges ekonomiska situation:

Motion till riksdagen
av John Bouvin (nyd)

Rädda Sverige

Med anledning av den aktuella ekonomiska och sociala situation vårt kära fosterland befinner sig i, är det bara att konstatera att vi politiker förlorat handlingsförmågan att skapa en framtidstro för den vanliga människan.

När vi tvingas låna över 500 miljoner kronor varje dag för att hålla grytan "kokande", den ohållbara flykting- och invandringspolitiken, kriminalpolitiken och för att inte tala om alla dessa fallskärmsavtal, så är det väl bara att inse att någonting är fel! Är det då inte dags att göra något radikalt? Som t ex:

- Lägg korten på bordet!
- Kasta prestigen överbord!
- Glöm partitillhörigheten!
- Inse att de sista 20-30 åren gick fel!

Låt oss för en gångs skull vara ärliga mot våra väljare och tala klarspråk och erkänna att vi behöver all hjälp vi kan få för att reda ut den "röra" vi försatt oss i.

Sverige befinner sig i en svår ekonomisk och moralisk kris, förorsakad av oss politiker. Låt oss ta vårt ansvar och tillsätta en opolitisk kristidskommission, bestående av gräddan av vad svenskt näringsliv kan skaka fram. Men för guds skull inga politiker!

Hemställan

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att tillsätta en kristidskommission, för att leda Sverige ur krisen.

Stockholm den 26 januari 1993

John Bouvin (nyd)

Motionsfloden

*"Politik är konsten att hindra människorna
från att lägga sig i det som
angår dem."*
Paul Valéry
1800-talet

Hoppa i Strömmen!

Prot. 1992/93:61 den 12 febr 1993:

Anf. 16 JOHN BOUVIN (nyd):

Jag är gammal grävmaskinist. Som ni kanske vet är det väldigt ruttet i denna riksdag, **både under och i.**

Hur gör man då? Jo, man går till botten. Vi måste gå till botten i denna församling och titta på alla oegentligheter som har försiggått här. Jag vet om dem, men man bara nonchalerar allt.

Vilka bär det största ansvaret? Jo, det är egentligen de som tittar på. Därför kan man inte säga att det bara är socialdemokraterna utan det är även de borgerliga. **Det är vi alla som bär ansvaret.** Det är hög tid att vi rycker upp oss.

Jag skall ge alla som kom in i riksdagen 1991 en liten respit. Vi var över 100 stycken. Men jag uppmanar alla som har suttit i riksdagen före 1991:

Hoppa rätt ut i Strömmen! Varför? Jo, för att det kallt i vattnet. Men ta litet hänsyn till fisken. Fisken skulle bli så förskrämd att den skulle hoppa rätt upp på land. Varför? Jo, jag säger att så mycket dynga som kommer ner i Strömmen på en gång har de aldrig skådat. (Applåder)

Anf. 17 Justitieminister GUN HELLSVIK (m):

Herr talman! Jag blir beklämd när jag lyssnar till John Bouvin. Han gör precis samma sak som han beskyller alla andra för att göra. Han talar om att kammarens ledamöter och politiker över huvud taget kastar skit och dynga på varandra, men han gör själv precis samma sak.

Eftersom det hör ihop med detta vill jag ta fasta på vad Kjell Eldensjö sade tidigare, nämligen att vi behöver moral och etik. --- Man ska alltid lära av misstagen, men man skall inte bara sätta sig ner och beklaga allt som varit.

Att lära av misstagen innebär också att man försöker se framåt och är konstruktiv. Om vi bara ägnar oss åt att klaga i Sverige blir det aldrig bra. **Men om vi kan se den kraft som finns i varje människa - även i politiker - och föra upp den kraften, kan vi få en god utveckling.**

Anf. 18 JOHN BOUVIN (nyd):

Herr talman! Oscar Wilde sade en gång att man lär av historien att man inget lär av historien. Tala då om för mig hur jag ska göra för att få er att vakna, eftersom ni inte gör det.

Lyft på mattan någon gång och titta hur det ser ut! Skall det vara så krångligt? Skall det behöva hända här?

Skall jag behöva åka hit med grävmaskin och riva detta hus för att det skall hända någonting? Sverige blöder! Har vi inte fattat detta? Jag anklagar er alla, inklusive mig själv. Men jag försöker göra någonting åt detta.

Vad var det jag visste - och visste att många riksdagsledamöter också visste om, men sopat under mattan?

En massa saker - men kanske framför allt skandalen med ombyggnationen av riksdagshuset. Det finns material tillräckligt för att skriva en hel bok om detta!

Dyr debatt

Den 10 mars 1993 var det åter dags för riksdagsdebatt om den ekonomiska politiken. Den 16 dec - före nyåret alltså - hade jag retat somliga i Riksdagen med pedagogik på förstaklassnivå och jag fortsatte nu i samma stil.

Prot. 1992/93:72. Anf. 62:

Herr talman! Riksdagsledamöter! **Vi har nu spenderat 50 miljoner kronor i ränteutgifter på fyra, fem timmar.** Per-Ola Eriksson sade att vår ekonomi är i obalans. Det kan man lugnt säga att den är. Den blir inte mer i balans efter fyra, fem timmar i denna kammare, utan snarare tvärtom.

Vi politiker försvarar oss hela tiden med att vi är så duktiga, vi har sagt detta och gjort detta, men det leder ju ingen vart. De förträffliga Socialdemokraterna och Folkpartiet gjorde ju en enorm uppräckning 1990-1991 med århundradets skatteomläggning. Den innebar att jag som faktiskt var arbetare på den tiden förlorade 3000 kr netto i månaden. Han som representerade mig i Metallarbetarförbundet fick däremot 8000 kr mer i månaden netto. Det kallar jag solidaritet!

Man ska ju ha ett yrkande mer eller mindre varje gång. Jag yrkar - detta är litet mera skojfriskt - att regeringen skulle avgå med omedelbar verkan.

Sedan kunde dessa förträffliga socialdemokrater och folkpartister ta över den röra som vi har ställt till med. Då skulle vi få se hur de skulle lyckas med detta. Jag tror inte att de skulle lyckas med detta konststycke.

Hur skall samma personer kunna reda ut den röra som vi har ställt till med? Låt oss samla den expertis som finns i Sverige. Den finns litet överallt.

Låt oss göra som Ian Wachtmeister sade innan jul. Låt oss låsa in dem någonstans precis som när man väljer påve. Då kan de släppa ut litet vit rök när de är färdiga med ett förslag.

Sedan får vi enas och samlas kring detta. Det kanske inte vore så dumt. Vi politiker klarar inte av att lösa kriser hela tiden. Eller har jag fel? Min talartid är ute om ett par sekunder.

Den tid som jag stått här har kostat oss 180.000 kronor per minut. Det blir alltså en miljon som gick åt i ränteutgifter medan jag stod här. Tänk på det!

Brandtal?

Sommaren 1993 brände det till ordentligt. Några ungdomar brände ned en moské i Trollhättan, **vilket jag fördömde!**

- Dom ger sig på fel människor, dom skulle elda upp riksdagen i stället. Det är ju där problemen sitter. Vi är så nere i träsket att ingen politiker klarar det. Vi har lånat 1000 miljarder. Att det inte går förstår vilken hummor som helst. Efter två år i riksdagen förstår jag att riksdagsmännen kör Sverige åt helvete.

- Det är så illa att det krävs undantagstillstånd och ett krisparlament.

***

Rubrikerna efter uttalandena på Klaipedaplatsen i Karlskrona blev de vanliga:

"Bränn ner riksdagshuset och släng politikerna i strömmen"

Symbolspråket som vanligt folk begriper - det begriper inte media. Eller....

Några dagar efteråt - den 20 augusti 1993 - vände sig uppmärksamheten vid en presskonferens 180 grader för ett ögonblick.

Det var jag som skällde ut journalisterna för att ge fel saker uppmärksamheten. Skriv om fallskärmsavtalen i stället för att förvränga det jag säger, menade jag.

Den 25 augusti fick jag ett brev från Ian:

Hej John!

Det är nog bra att Du är engagerad och fylld av entusiasm, men det är faktiskt inte acceptabelt att Du tar över presskonferenser. ---

- Jag vet att Du gärna vill riva ner det som yrkespolitiker under lång tid byggt upp. Men jag hoppas verkligen att Du inte vill riva ner det jag bygger upp.

Morsning !

I an

Riksdagsbranden har ju varit ett stort misstag, det hoppas jag Du märkt.

Vad jag faktiskt märkt var emellertid att mina kollegor i partiets riksdagsgrupp alltmer hade "etablisserats" och börjat gå balansgång med regeringen.

Märkt hade jag också att detta uppfattades som ett svek av många av de 360 000 människorna som satt sin tillit till Ny Demokrati.

Med facit i hand - år 1997 - märks det ganska tydligt att jag hade rätt.

Ian var trött på att alltid få rätt - jag tröttnar aldrig på att få rätt - även om det sker med ett fördröjningsrelä på en 4-6 år - och efter att ha "haft fel" under hela denna långa tid...

---

*Så var det januari 1994
och ännu en
"motionsflod"*

Efter att min förra motion om att rädda Sverige från ekonomisk undergång den 26 januari 1993 (sid 129) inte hade mötts av någon som helst reaktion tänkte jag att en "mera passande" motion i samma angelägna ämne kanske skulle få åtminstone någon effekt.

Det var min enda motion det året eftersom jag nu lärt mig att motion var betydligt effektivare i badhuset...

Där tippades åtminstone inte tusentals kilo av på papper mödosamt ihopsnickrade tankar bildligt "i strömmen" för att i ett exemplar bevaras för historien i riksdagstryck som ingen läste - utom möjligtvis någon dammig historiker på 2021-talet långt efter den oundvikliga kraschen för fosterlandet.

För så är det faktiskt, kära läsare och väljare!

Kris- kommission

Motion till riksdagen
av John Bouvin (nyd)

Kriskommission

När skall riksdagen inse att den inte klarar av att föra Sverige ur den svåra ekonomiska, men framförallt den moraliska kris vi befinner oss i?

Fler och fler av riksdagens uppdragsgivare, väljarna, har insett detta, vilket bl a tar sig uttryck i det växande politikerföraktet, det accelererande moraliska förfallet med uppkomsten av en stor svart marknad och i förtvivlan och uppgivenhet hos de växande skarorna av arbetslösa, rättshaverister och svårt skuldsatta.

Statsbudgeten 1994/1995 talar med all önskvärd tydlighet om att det är illa ställt med svensk ekonomi:

Prognoserade inkomster: +360 000 000 000 kr

Prognoserade utgifter: -530 000 000 000 kr

Underskott: -170 000 000 000 kr

OBS! underskottet är över hela 30 % av totala budgeten !!

Den officiella statskulden

uppgår till över 1 000 000 000 000 kr

Därtill kommer underskottet i

pensionssystemen på över 3 000 000 000 000 kr

Allt skall bäras av det idag arbetande folket eller i praktiken av kommande generationers skattebetalare.

Inga kommentarer behövs för att inse att vi befinner oss i en ohållbar ekonomisk krissituation.

Att rättsväsendet sedan länge urholkats till att näst intill endast skydda etablissemangets maktmissbruk MOT medborgarna inser snart varje någorlunda samhällsintresserad medborgare.

Riksdagens och det politiska systemets oförmåga

- **att lösa barnporrhärvan**
- **att förhindra alla dessa orimliga fallskärmsavtal från att utlösas, trots att det finns gällande lag som med lätthet skulle förhindra dem**
- **att erkänna öppet för svenska folket att för att få den av folket redan betalda pensionen på 2000-talet måste vi med nya skatter betala våra pensioner en gång till**

är tyvärr bara ett axplock av alla de orättvisor och den rättslöshet som vi i Sveriges riksdag är skyldiga till.

När vi dessutom inte är villiga att införa en helt självständig författningsdomstol för att detta "skulle vara ett nederlag för oss som stiftar lagar", så är måttet rågat.

Att gå till val hösten 1994 utan att informera väljarna om verkligheten som den är, att återigen föra medborgarna bakom ljuset, är ett brott mot våra grundläggande fri- och rättigheter.

Det politiska systemet har överlevt sig självt. Det fungerar idag utan målsättning, utan nationell strategi och utan ansvarstagande från de politiker som säger sig leda landet.

Sveriges belägenhet är redan analyserad och belyst på ett förträffligt sätt genom Lindbeck-kommissionens rapport per den 9 mars 1993. Så varför inte använda den som grundstommen i den kommande kriskommission som är en absolut nödvändighet för att förhindra det kaos som är under uppsegling.

Med ovanstående som grund föreslår jag att en kriskommission tillsätts, vars uppgift skall vara att leda Sverige ur den ekonomiska och moraliska kris vi befinner oss i.

1. Kriskommissionens uppgift skall vara att:

- a. **Genomföra en problemsammanfattning, identifiera aoch lyfta fram öppna såväl som dolda problemområden.**
- b. **Föreslå mätbara mål för sanering av Sveriges ekonomiska och moraliska förfall.**
- c. **Föreslå strategi (som bryter ner målsättningen i milstolpar, aktivitetsområden och aktiviteter) för att kunna nå uppställda mål.**
- d. **Utforma aktiviteter såsom projekt, definiera resurser för att genomföra aktiviteterna.**
- e. **Utforma propositioner för att genomföra aktiviteter, föredra propositioner för regeringen.**
- f. **Informera riksdagen och riksdagens utskott om konsekvenserna av att aktiviteter genomförs resp. icke genomförs.**

2. Kriskommissionens sammansättning:

- a. **Kommissionen skall bestå av personer med omvittnad kompetens, sunt förnuft och moral, t ex Dr. Curt Nicolin och Prof. Assar Lindbeck.**
- b. **Kommissionens storlek 5 - 9 ledamöter.**

Hemställan

att riksdagen som sin mening ger regeringen tillkänna vad i motionen anförts om att tillsätta en kriskommission, för att leda Sverige ur krisen.

Stockholm den 25 januari 1994

John Bouvin (nyd)

I Finansutskottets betänkande 1993/94: FiU10 upprepades valda delar av motionen och avslutades med orden:

Utkottet anser att förslaget i motion Fi209 (nyd) är mer än egendomligt. En kriskommission bestående av 5 - 9 ledamöter bör enligt motionären i stort sett ersätta den genom riksdagen av Sveriges folk valda regeringen och "leda Sverige ur den ekonomiska och moraliska kris som vi befinner oss i" . Motionen avstyrks.

Den värsta dagen

Den värsta dagen i Sveriges Riksdags nutidshistoria började kl 09.00:00 torsdagen den 9 juni 1994 och slutade klockan 16.53:30.

Den behandlade en fråga som egentligen aldrig skulle ha behövt komma upp i Sveriges Riksdag - om vi hade haft riktiga lagar. En fråga om **"ytterligare åtgärder mot barnpornografi mm"**, som föranletts av Konstitutionsutskottets förslag om att det skulle bli straffbart att inneha barnpornografi fr o m den 1 januari **1999**.

Denna fråga kom upp redan på 70-talet och har ältats fram och tillbaka, men har aldrig tagits på allvar. Men i samband med barnporrhärvorna 1993-1994 i Huddinge, Norrköping och Trelleborg så hade frågan blivit het igen. **Alla** insåg att något måste göras.

Den stora frågan kom att bli varför inte innehav av barnpornografi kunde förbjudas redan den 1 januari 1995 - varför vänta i ytterligare fyra år?

Anf 128 JOHN BOUVIN

Herr talman! Kolleger! Sju timmar, 24 talare före mig - jag gör en kort sammanfattning.

Här har diskuterats om våra grundlagar. Det är inte en diskussion om vad som är rätt och riktigt däri. Civillkuraget att ändra i grundlagen finns inte i detta speciella fall. Men i fråga om valperioden gick det lätt som en plätt. ---

Möjligheten att redan från den 1 januari 1995 genom grundlagsändring införa kriminalisering av innehav av parpornografi och överlämnande av enskilda exemplar av redan spridda barnpornografiska filmer har prövats enligt 8 kap. 15§ i regeringsformen. **Dessa möjligheter har tyvärr blockerats av en minoritet i konstitutionsutskottet.**

Fem personer - fyra moderater, en folkpartist - förhindrar alltså att demokrati skall råda. Jag finner inga ord!

Upp till bevis nu **alla** som har varit och talat om barnens bästa. För barnens skull, för vår framtid yrkar jag på återförvisning av ärendet till utskottet för förnyad behandling.

Vad är det för dunkla intressen i pedofilverksamhet? ---

Detta är nog den värsta dagen i riksdagens historia. Det måste det vara. Man skyller på att man inte vet vad som kommer att ske. Därför väntar man till 1999. Då skall man kriminalisera. Varför går det då? Gör det nu! ---

Nu får vi se hur det går. Det krävs bara en tredjedel av era röster för att ärendet skall återförvisas. Nu får vi se om ni har så mycket kurage att ni ställer er bakom en återförvisning till utskottet.

Upp till bevis för alla vackra ord som har sagts här om barnens bästa osv.!

*Vad var det då för vackra ord,
ord ur hjärtans djup
om barnens bästa
som hade sagts i debatten?*

Thage G Pettersson (s): "--att det måste vara **barnens bästa** som ska väga tyngst."

Ingela Mårtensson (fp): "Barnpornografi är en fruktansvärd avart i vårt samhälle som vi **på alla sätt** måste försöka bli av med."

Christina Linderholm (c): "När det gäller skydd av barn från utnyttjande och övergrepp finns det enligt min uppfattning **inga skäl att inte vidta alla åtgärder** som krävs för att stoppa den smutsiga hanteringen som utförs av vuxna, pedofiler och profitörer."

Ingvar Svensson (kds): "Barnpornografi handlar i verkligheten nästan uteslutande om sexuella övergrepp på barn. Hela denna företeelse är **ofattbart vidrig**."

Gun Hellsvik (m): "De företeelser och det beteende som ryms under begreppet barnpornografi är i ordets rätta bemärkelse avskyvärda. Det kan och **får aldrig accepteras** att barn blir utsatta för de övergrepp, den förnedring och den kränkning av deras integritet som barnpornografen innebär."

Bengt Hurtig (v): "FN-kommissionen om barns rättigheter, som Sverige liksom många andra länder skrivit under, slår fast att konventionsstaterna skall vidta **alla lämpliga åtgärder** för att bli förhindra att barn utnyttjas i pornografiska framställningar och i pornografiskt material."

Ylva Annerstedt (fp): "Det är vår moraliska skyldighet att vidta **alla tillgängliga medel** för att skydda barnen."

Lars-Erik Lövdén (s): "Barnpornografi är en företeelse som är **fullständigt oacceptabel**."

Karl-Göran Björnsmark (fp): "**Alla** här i Sveriges riksdag önskar förhindra **all** slags barnporr."

Ingbritt Irhammar (c): "Barnpornografi är så stötande och oacceptabelt och så kränkande för barnen att vi anser att en **grundlagsändring är absolut nödvändig** i det här fallet."

Margareta Israelsson (s): "Herr talman! Jag glömmer dem aldrig. Ögonen som tittade på mig med skräckblandad uppgivenhet. De tillhör ett litet barn, en flicka, som just utsatts för sexuella övergrepp på film. Jag bär dem med mig för alltid. Jag bär dem i mitt hjärta där de gör mig plågsamt medveten om att jag deltagit i ett sexuellt övergrepp, eftersom jag tittat på barnpornografi. Jag bär dem i min hjärna där de talar uppfordrande till mig att detta måste få ett slut. Innehav av barnpornografi **måste** kriminaliseras."

Efter att ha hört alla dess anföranden, och speciellt Margareta Israelssons, så kan man ju inte annat än bli förtvivlad när man kan konstatera att ingen menade någonting med vad de sade.

Omröstningssignalen löd i korridorerna och den nästan tomma kammaren fylldes av ointresserade ledamöter som inte hade en aning om vad som sagts i kammaren. De skulle bara fullgöra sin "plikt" att rösta som redan bestämts.

Det vara bara ett spel för gallerierna.

Omröstningsresultat:

Frånvarande: = 30

Avstod: = 7

För avslag: = 289

För bifall: = 23

vilket resulterade i att mitt återförvisningsyrkande föll. Yrkandet som hade kunnat innebära att innehav av barnpornografi hade kunnat kriminaliseras redan 1 jan 1995.

22 nydemokrater plus en kristdemokrat röstade för bifall, kristdemokraten erkände senare att hon tryckt fel!

Återigen hade det visat sig att riksdagen är totalt oförmögen att utföra det som folket begärt av dem.

Demokratin är död!

För mig dog demokratin den 9 juni 1994 kl 16.53:30...

Nog är det ganska märkligt att det inte blev någon reaktion från medias sida. Trots att jag dessutom senare gick ut i valrörelsen 1994 och klart och tydligt deklarerade att Sveriges riksdag 91-94 tyckte att det vara viktigare att låta homosexuella få "gifta sig" än att göra allt för att skydda våra barn, blev det fortfarande ingen reaktion!

Är det verkligen så illa att media av någon underlig anledning skyddar pedofilerna?

ATP- BLUFFEN

I min motion om en kriskommission nämnde jag att underskottet i pensionssystemet uppgick till 3000 miljarder kronor. I radioprogrammet Klarspråk framträdde den 18 januari 1994 Gun Kullberg för Medborgare i samverkan och förmedlade följande till lyssnarna:

Nu har vi hört ett knippe av våra mest etablerade desinformatörer igen. Skall vi verkligen låta lura oss ännu en gång. Tar det aldrig slut?

Fakta är att, av de 3500 - 4500 miljarder som skulle ha funnits i ATP-systemet, finns endast 500 miljarder. Det vill säga endast en 8-del kvar. Resten är under 25 års tid förbrukade, med politiska och ekonomiska manipulationer. Under vissa år tog politikerna 6 gånger mer ur systemet, än vad som tillfördes.

Många tror säkert nu att, så illa kan det väl inte vara, att detta är en överdrift. Men vi kommer alla snart nog att få erfara den bittra motsatsen.

Pensionsmedlen beräknas vara nere i 0:- omkring år 2005. Något som de ansvariga under många år vetat om, men förtigit och mörklagt för oss medborgare. Låt mig ta en liknelse:

"Om vi hade varit en landsortsförsamling som upptäckte att kyrksilvret var stulet, skulle vi tänka att tjuvar är som de är, de stjälar - men när det uppdagas att tjuven var församlingens präst, är det inte längre fråga om simpel stöld, utan något långt värre".

Nämligen bedrägeri och trolöshet av grövsta slag. Det vill säga vad vi utsatts för av våra politiker. Något som i vårt solidariska samhälle vanligen resulterar i ordförandeposter, landshövdingar eller ambassadörsposter.

Om några månader är det val. Vi kommer att utsättas för massiva påtryckningar och löften. Våra pengar har de tagit. Våra röster vill de ha. Som valboskap skall vi vallas, en hit och en dit, i aningslös troskyldighet och förtröstan, mot vår egen ättestupa.

Gun Kullberg uttryckte på ett begripligt språk vad professor Bo Södersten på ett akademiskt språk sade i klarspråk redan den 29 oktober 1991 på Skandiadagen om ATP.

Jag var där - efter bara några dagar i Sveriges Riksdag.

Det var en omtumlande upplevelse för en som kommit till maktens boningar direkt från verkligheten. Här stod en fd socialdemokrat och avslöjade den värsta bluffen jag kunde tänka mig.

Vad som surrade i mitt huvud var ord som Bo Södersten inte använde: Bedrägeri, Avtalsbrott, Stöld, Lurendrejeri. Jag var minst sagt förvånad. Jag var lurad. Hela svenska folket var

bedraget. Jag var nu en som representerade det svenska folket och fick höra sanningen.

Men mest förvånad var jag över att INGEN REAGERADE! Inte en rad i media om detta sensationella avslöjande av sanningen om ATP-systemet.

Bo Söderstens tal präglade mig. Det lämnade mig aldrig under riksdagstiden. Hur kunde det bara vara möjligt.....

På de följande sidorna kan Du ta del av det mesta av vad Bo Södersten sade. Ta fram märkpenan och läs sakta och grundligt.....

Kan vi ändra vårt pensionssystem?

Utdrag ur professor Bo Söderstens tal den 29 okt 1991:

Att ge trygghet under ålderdomen är välfärdsstatens yppersta uppgift. -- Detta grundläggande stöd ges i form av den regelbundet utbetalade pensionen. I vårt moderna samhälle kan enbart ett mindretal räkna med att klara sig från stöd av anhöriga eller att leva av en hopsamlad förmögenhet. Om ett modernt samhälle kan klara av att bygga upp ett fungerande pensionssystem klarar det också provet på att vara ett verkligt välfärdssamhälle. **Klarar det inte detta prov urholkas också välfärden.**

Frågan om ATP och dess framtid är en av våra mest centrala framtidsfrågor. Den är det av det skäl som jag ovan antytt: det land som inte kan erbjuda majoriteten av sitt (tidigare) arbetande folk en trygg pension kan knappast göra anspråk på att vara ett välfärdssamhälle.

Frågan om pensioner i allmänhet och ATP i synnerhet berör själva livsnerven i svensk ekonomi och i svenskt ekonomiskt och politiskt tänkande. --- Men det finns alternativa synsätt på samhälle och politiskt system som är helt olika. Att klargöra innebörden av dessa alternativ är viktigt. ---

Vi måste ta upp grundläggande problem som handlar om synen på rättvisa och incitament. Vi måste behandla frågor om sparande och tillväxt i moderna ekonomiska system. **Vi måste också ta upp frågan om politikens roll och begränsning** och om inkomstbildningens villkor i ett demokratiskt system.

En av de teser som jag kommer att driva är den att inkomstbildningen måste hanteras utanför den politiska sfären och att det demokratiska systemet helt enkelt inte kan klara av den uppgiften.

Den senare frågan är den kanske mest fundamentala av alla i samband med ATP-frågan. Med den utgångspunkten finns det heller inget vi kan göra för att långsiktigt rädda ett fördelningssystem av ATP-typ. Förr eller senare måste systemet reformeras från grunden. Delreformer och partiella förändringar kan innebära förbättringar. Men enligt min mening **nås ingen varaktig förbättring utan systembyte.** Med den inställningen blir det också naturligt att mena att ju förr det skiftet kommer, desto bättre är det.

ATP och historien

En folkomröstning ägde rum 1957. Det avgörande riksdagsbeslutet togs 1959. Omröstningen blev oerhört dramatisk. Genom att en folkpartist lade ned sin röst segrade det socialdemokratiska förslaget. Därmed etablerades ATP som **ett fördelningssystem.**

Varför fick vi ett fördelningssystem som grund för våra framtida pensioner? När systemet infördes var det enligt min mening i det närmaste ofrånkomligt att vi skulle få ett sådant system. Det historiska arvet var så starkt och entydigt att valet av fördelningssystem framstod som ofrånkomligt och naturligt. --- Under 90 år /1870-1960/ hade Sverige en tillväxt som aldrig visade någon svacka. Detta är fullständigt enastående.

En sådan utveckling påverkar en nations mentalitet. Vad fanns det för anledning att vid mitten av 1950-talet --- inbilla sig att tillväxten någonsin skulle upphöra?

Sparande, tillväxt och pensioner

Det är enklast att se ett pensionssystem som ett system som bygger på att man under sin aktiva tid sätter av en del av sin lön för att under den passiva tiden få pension. Om ett sådant system är korrekt utformat blir då pensionen dels beroende av hur mycket personen avsatt och hur pensionsmedlen förvaltas. Det är här ytterst viktigt, dels att ett system av strikt äganderätt införs så att pensionsrättigheter grundas i civilrättsligt bindande regler, dels att medlen förvaltas efter enbart ekonomiska kriterier och att därigenom **både pensionsrättigheter och fondförvaltning hålls utanför den politiska sfären.**

Ett grundläggande fel med vårt nuvarande ATP-system är att det inte uppfyller något av dessa krav. Systemet är i stället genompolitiserat. **Individen kan inte rikta specifika krav mot systemet; hans ställning närmar sig i stället den rena rättslösheten.**

Vidare har fondförvaltningen inte styrts av ekonomiska utan av politiska kriterier. Därigenom har den blivit ekonomiskt **ansvarslös och stora tillgångar har i realiteten förlösats**, dels genom att tidigare politikergenerationer överkompenserat sig själva, dels genom att de använt fondmedel för att lösa diverse aktuella politiska problem.

Om ett pensionssystem samhällsekonomiskt kommer att fungera eller ej beror på dess effekt på sparande och tillväxt. När ett pensionssystem införs medför det ett enastående tillfälle för ett land att höja sparandet. Det ligger i sakens natur. ---

Under 50-talet uppgick sparandet till 14 procent av de totala resurserna, och efter ATP:s införande steg särskilt det offentliga sparandet under 60-talet och det totala sparandet uppgick till 17-18 procent av BNP.

Med 70-talet var dock de goda tiderna över och det totala sparandet minskade kraftigt. Den negativa trenden har sedan förstärkts och 80-talet har ur perspektiv av sparande och kapitalackumulation blivit **en ren katastrof.** Det totala sparandet har legat runt 5 procent av BNP vilket är rena U-landssiffran.

Nation Antal Andel av Spar. kr per pensionärer befolkn. % pens. 1981-91

Japan	12.871.000	10,6	273.000
Västtyskland	9.200.000	15,2	213.000
Sverige	1.480.000	17,8	-137.000

Tabellen visar alltså att under det att Japan och Tyskland byggt upp positiva tillgångar utomlands i storleksordningen 200 000 - 300 000 kronor per pensionär som kan bidra till att uppfylla framtida pensionsutfästelser har Sverige gjort precis tvärtom. Vi har i stället levt över våra tillgångar och konsumerat inte enbart allt vi producerat utan mer därtill. Därigenom har i realiteten varje svensk pensionär ådragit sig en skuld om 137 000 kronor enbart under det senaste decenniet. **Tabellen innehåller i själva verket dödsdomen över ATP.** ----

ATP-systemets mer naiva försvarare brukar hävda att bara vi får tillräcklig tillväxt så löser sig problemet. Dessa personer växlar på känt manér kärran och hästen. Problemet är just att ett fördelningssystem av ATP-slag inte kan garantera att det nödvändiga sparandet genereras. Det är precis därför som det inte kommer att fungera.

Tanken att vi först skall ha ett skattetryck i storleksordningen 40 - 50 procent och ovanpå det ATP-avgifter om 20-25 procent av den totala lönesumman är en orimlighet. Om svensk ekonomi långsiktigt skall kunna fungera måste i själva verket dessa båda problem lösas samtidigt.

För det första måste det totala skattetrycket begränsas. För det andra måste finansieringen och funktionen hos pensionssystemet hållas utanför den politiska sfären.

Enkelt uttryckt kan sägas att lösningen av den senare frågan är en förutsättning för att problemet med vårt alltför höga skattetryck skall kunna begränsas.

Legalitet, robusthet och förutsebarhet

ATP präglas av godtycke. Det finns inget egentligt samband mellan de avgifter som en individ betalar in och de förmåner man sedan har. I stället är ATP ett system som helt manipuleras av politikerna. Vi har exempelvis den s k 15/30-regeln, som går ut på att det räcker med 30 års aktiv tid för full pension och att

det vidare enbart är de 15 bästa årens inkomster som bestämmer pensionsnivån. Vidare är inkomster över 7,5 basbelopp inte pensionsgrundande etc. **Regler som dessa är helt godtyckliga. De har tillkommit på rent politiska grunder och är helt styrda av tankar om röstköp.**

Bristen på legalitet och på varje form av civilrättslig grund för fördelningssystemet gjorde det sedan möjligt för politikerna att spendera de fonderade, dvs sparade, pensionspengarna efter rent godtyckliga kriterier. I stället för att spara dem för framtida pensioner användes en del till att överkompensera den egna generationen. Tage Erlander, Torsten Nilsson och Gunnar Sträng såg till att ett par årslöner av pensionspararnas medel fördes över till den egna generationen.

Genom ATP:s helt godtyckliga konstruktion lyckades de första generationerna **ta ut sex gånger mer ur systemet än de själva satsat.** Den äldre generationen fick behålla det privata pensionssparande som de hade ackumulerat. Samtidigt fick de också del av de inkomstöverföringar till de initiala generationerna som införandet av fördelningssystemet innebar.

Vidare användes fondmedlen slösaktigt för subventioner till bostadsbyggande med mera.

Modern ekonomisk forskning lär oss att skillnaden mellan fattiga och rika länder i avgörande grad beror på den institutionella utformning som samhälle och ekonomiskt system ges. De rika länderna har blivit rika därför att de lyckats bygga upp "goda institutioner".

De fattiga ländernas majoritet lever i misär därför att deras ekonomiska system bygger på dåliga institutioner präglade av godtycke, förtryck, instabilitet och rovdjursmentalitet. Denna typ av analys är grundläggande för förståelsen av olika pensionssystem. ---

Ur detta perspektiv blir pensionsberedningens stora betänkade (SOU 1990:76) en stor besvikelse. Att socialdemokraterna inte på ett kritiskt sätt kan betrakta ATP-systemet är väl inte mycket att säga om; deras bundenhet till systemet har övergått i blindhet. De i grunden liberalt färgade principer om legalitet och individens möjligheter att ta ansvar för och själva styra sitt liv som jag berört, har ju också varit Palmegenerationens socialdemokrater helt främmande.

Mer förvånande är moderaters och folkparti-liberalers stora beskedlighet i ATP-frågan. I pensionsberedningens arbete framkom ingen analys av mer principiellt slag från deras håll. Tvärtom diskuterade de 15/30-regeln och andra godtyckligheter med iver. De ansåg också att feministiskt präglade principer om överkompensation av kvinnor ytterligare borde sträckas ut. **Men det går inte att på en och samma gång hävda legalitetens och godtyckets principer.**

Det naturliga är att lämna ATP-systemet till förmån för ett premiereservsystem. Det kommer att lösa de någorlunda unga generationernas pensionsproblem och ge ett ordentligt bidrag till vårt sparande. Men vi kan inte lämna de kommande årens ATP-pensionärer i sticket. **Därför måste delar av dagens aktiva generationer betala sina pensioner två gånger, först sina egna och därefter de närmaste ATP-årgångarnas.**

Ett sätt att lösa detta problem är att staten tar upp lån för att betala ATP-pensionerna under deras ganska långa utfasningsperiod. Det innebär att de aktiva åldrarna (i princip för evärdelig tid) får bära en extra börda genom att skattevägen betala räntorna för den ökning i statsskulden som finansieringen av ATP-pensionerna medför.

Någon väg "udenom" ges inte här. Enda alternativet är att vi så försämrar förmånerna i ATP att systemet förvandlas till ett hopsmultet folkpensionssystem. Jag är rädd för att den som tanklöst under kommande år försvarar ATP i realiteten talar för en sådan lösning. Det är då i så fall liktydigt med att det svenska välfärdssystemet kommit till korta på sitt mest centrala avsnitt.

**Du är bedragen på mellan 3.500 och 4.500 miljarder kronor, Svensson!
Du är BLÅST!**

Definition av 1 miljard kronor:

Om Du sparar en tusenlapp om dagen har Du en miljon efter 3 års sparande. Men för att spara till en miljard tar det 3.000 år!

Om Du - händelsevis - inte skulle kunna spara 1.000 kr om dagen utan bara 100 kr om dagen, (3.000 kr per månad), har Du en miljon efter 30 års sparande - och för att samla på Dig 1 miljard tar det alltså 30.000 år.

1 miljon 1000-kronorssedlar väger 1,4 kilo.

1 miljard 1000-kronorssedlar väger 1,4 ton.

Onsdagen den 6 november 1996 kunde vi läsa i Dagens Industri:

Europas pensionsbomb hot mot valutaunionen

Sverige i botten när statsskulden räknas på nytt sätt

Pensionsåtaganden som inte bygger på fonderade medel bör räknas med i ett lands statsskuld i Maastrichtkriterierna för ett medlemskap i den monetära unionen EMU.

OECD har gjort en studie av icke fonderade pensionsåtaganden i de största industriländerna enligt olika alternativ för den ekonomiska utvecklingen. Sverige är inte med i undersökningen, men då ATP-systemet är ofonderat är andelen hög. Enligt vissa kalkyler skulle fonderna behöva vara mellan 5000 och 6000 miljarder kronor för att täcka alla framtida åtaganden inom ATP. Det är dubbla BNP. Därtill kommer andra åtaganden i avtal.

Energi- BLUFFEN

Månen t/r på vatten!

Fossila bränslen tar snart slut på jorden - det vet alla. Alla vet också att förbränning av fossila bränslen förstör miljön och -- på sikt - troligen även själva förutsättningarna för ett framtida liv på vårt klot i universum - det enda klot vi har.

Enorma - ja astronomiska - penningssummor har lagts ner på att exploatera oljeförekomsterna på vår jord. Man drar sig inte ens för att förstöra en orörd miljö i Arktis och Antarktis och har redan totalförstört stora delar av det gamla Sovjetunionen, Alaska och Mellersta Östern.

Oljan som utvinns är en viktig naturtillgång - men vad används den till? Jo till 95 % att bränna upp. För att värma våra bostäder, ge energi till våra industrier och för att - i en mer raffinerad form - driva våra fordon, fartyg, tåg (i de flesta länder), bussar, lastbilar och personbilar.

Och för att skapa några få astronomiskt rika familjer i stil med TV-seriernas JR i Dallas och ge dem makten över allas vår framtid!

Samtidigt har enorma - ja astronomiska - penningssummor satsats på att möjliggöra för människan på jorden att lämna sitt ensliga men livgivande klot som rusar fram i evighetens rymd.

Ryssarna var först med rymdfärder genom Sputnik som redan i slutet på 50-talet lyste upp himlen för hela världens förvånade människor. Under USA's forcerade kapplöpning om att komma först till månen upptäckte man att det inte skulle gå att med bensin, flygfotogen eller något annat bränsle skapa så mycket kraft som behövdes för att komma längre än till en omlopps bana kring jorden.

Så man provade motvilligt ryssarnas bränslesystem - och lyckades komma till månen först av alla. Vad i all världen var det då ryssarna använde som bränsle? Vad var lösningen?

Jo, **bara vanligt vatten!** Vatten uppdelat i sina två grundämnen. En tank med flytande syre (O = oxygen), och en tank med dubbelt så mycket flytande "vattengas" (H = hydrogen, på svenska kallat **väte** eller **vätgas**).

De amerikanska raketexperterna kom på - det som ryssarna redan kommit på - och vad som sedan en lång tid varit allmänt känt.....

Nämligen att med vätgas fick man den perfekta - **och absolut rena** - energikällan för att från jorden nå både Månen och Saturnus.

Tankar...

De amerikanska rymdfärjornas huvudmotor av idag är vätesyremotorer. De består av en tank flytande väte om 1500 m³, en tank flytande syre om 500 m³, förgasningskammare och reaktionsmotor med huvudbrännkammare.

En intensiv utveckling är på gång - men i Sverige har proklamerats samma

Tankeförbud!

som för vidare forskning kring kärnkraften.

Farligt? Vätgas tankat i en bil är helt ofarligt! Genom s.k. hydridtankar där gasen "sugs upp" av en metallhydrid och "läcker ut" under ordnade former vid uppvärmning av tanken några grader, kan man skjuta med k-pist rakt in i tanken - och inget händer över huvud taget.

Miljön då?

Alla värnar om miljön. Alla anser att våra bilar är en av de största miljöbovarna. Varför använder vi då inte en sedan 100 år tillbaks känd teknik för att bli driva våra fordon?

Visste Du att svensk industri släpper ut över 200.000 ton vätgas i atmosfären varje år? Och att det skulle räcka till bränsle för 1 miljon bilar? Att svenska Vattenfall spolar bort vatten till ingen nytta som motsvarar energin från tre-fyra kärnkraftverk. Detta energispill kan på ett enkelt sätt omvandlas till vätgas för att tillsammans med spillet från industrin förse över 4 miljoner bilar med bränsle. Avgaserna - hör och häpna - är bara vanligt vatten!

Kan Ni över huvud taget tänka Er vilket enormt slöseri med jordens resurser detta är? Till råga på allt innebär utsläpp av **obränd** vätgas att växthuseffekten förstärks.

Redan 1985 kunde en svensk forskare visa upp en vätgasdriven bil som tankades med vätgas producerad i en villa med hjälp av el från en liten vindsnurra. Men vätgasdrivna fordon varar längre och innebär ett hot mot såväl bil- som oljeindustrin. Därför förbjöds vidare forskning på området i Sverige. Det är då extra märkligt att Norge som ju flödar av olja nu satsar på vätgasdrift. Så också Tyskland, Japan och USA. BMW, Mercedes och Mazda är nu redo för serieproduktion av vätgasdrivna bilar.

Svenska politiker bär ansvaret för att 100.000-tals meningsfulla jobb aldrig skapades genom denna nya spetsteknologi, som skulle ha löst stora delar av de miljöproblem som världen lider av.

Men det är fortfarande inte för sent att rädda miljön för oss och våra barn och barnbarn.

Om vi bara vågar...

Om vi bara vågar gå emot

starka särintressen...

Som bekant har nu satsningen på utveckling av kärnkraft utbytt mot avveckling. Satsning sker i stället på plockepinn i skogen - vedeldning.... För att ersätta **ett** kärnkraftverk med biobränsle fordras 1.000 fullastade långtradare varje 8-timmarsdag - vardag som helgdag, året om. Det betyder att ett dieselspyende lastbilsmonster måste lossa sin last vid kraftverket **var trettionde sekund!**

Vad väntar Sverige på?

EU- BLUFFEN

När Du läst förra kapitlet förstår Du kanske varför jag röstade MOT EU, och därmed mot partilinjen. Jag bara kräkas av att höra argumentationen från båda sidorna.

Fördelar som jag såg var bl a:

- att EU skulle tvinga bort idiotiska monopol och svenska folket skulle befrias från åtminstone en omyndigförklaring - alkoholpolitiken.
- att Sverige skulle bli tvingat att respektera mänskliga rättigheter - även för det egna folket.
- att frihandeln skulle ge något billigare livsmedel när centerkartellerna så småningom upplöstes.
- att en inkompetent och handlingsförlamad riksdag skulle få mindre att säga till om - regioner och kommuner (på sikt) få mer att säga till om.
-
- att närdemokratin (på sikt) skulle stärkas när den s.k. subsidiaritetsprincipen (beslut så nära folket som möjligt) skulle slå igenom.

Men nackdelarna var fler - jag gillade inte:

- den närmast otroliga byråkratin i EU.
- de sagolika löner och förmåner som "politiker" tillskansat sig i EU
- raka bananer och andra tokigheter.
- att svenska storbönder rakade åt sig bidragen från EU, medan alla vi andra måste betala.
- etc etc etc etc

Nu - med facit i hand - känner jag mig lika lurad på konfekten som Du...

Kommer Du ihåg hur snabbt Carl Bildt och Ingvar Carlsson kom överens om att vi skulle med i EU? Vad var det som drev dem till denna högst ovanliga enighet. Kan det ha varit att de visste hur de sopat sanningen under mattan för svenska folket - och såg EU som den enda kvarvarande möjligheten att undvika ansvaret?

Väl i EU kunde man ju skylla på EU....

MAN BLÅSTE FOLKET ÄN EN GÅNG!

Neutralitets- BLUFFEN

VARFÖR?

- **Varför** stoppades svensk forskning om vätgasteknologi redan för cirka 10 år sedan?
- **Varför** har Ryssland, Tyskland, Japan, USA och nu även Norge, t.o.m. genom sina regeringar, satsat på denna teknologi och
- **Varför** skrattar man sitt politiskt lärda skratt åt vätgasteknik i det dyra Sverige?
- **Varför** eldar vi upp importerade fossila bränslen som olja, och släpper ut koldioxid, kolmonoxid, fosfor och svavel - och tror oss lösa problemen med att elda sly, kottar och skräpväxter som biobränslen?

*****

- **Varför** förkastade Facit i Åtvidaberg tanken på att vara först med att utveckla miniräknaren?
- **Varför** stoppades Curt Nicolins utveckling av en svensk kraftfull reaktionsmotor. Det gjorde att den kraftfulla Lansen inte blev vad den var konstruerad för?
- **Varför** stoppades B3LA - försvarets flygsystem före "jordfräsen" JAS?
- **Varför** förkastades den svenska uppfinningen av den flata TV-skärmen i Sverige. Och varför utvecklar Japan den vidare?
- **Varför** är svenskt näringsliv hälften så stort per invånare som i det utvecklade centraleuropa?
- **Varför** planeras att avveckla fullt fungerande kärnkraftverk i förtid, våra **näst** renaste och effektivaste energikällor?

Det är ju som att spola ner miljarder ihoparbetade skatte kronor på toaletten!

Är avsikten att via fundamentalister leda oss tillbaks till feodalsamhällets underkastelse och jämlika fattigdom?

- **Varför** har våra politiker avvecklat sjukvårdsbiträdena på våra sjukhus och nu börjat avveckla sjuksköterskorna? Nu har vi snart bara råd med att behålla Landstingens administrativa personal...
- **Varför** har våra lärare västvärldens sämsta arbetsvillkor? Och varför spar vi samtidigt in och avvecklar lärare? Nu har vi snart bara råd med politiska skolstyrelser och utbildningsnämnder.
- **Varför** avvecklar vi äldreomsorgen. Nu har vi snart bara råd med kommunala pensioner i omsorg av dem som tidigare fick arbeta med omsorgen om äldre.

- **Varför** har vi med världens högsta bidrag till boendet lyckats skaffa oss världens högsta - inte lägsta - boendekostnader i förhållande till våra löner efter skatt?
- **Varför** har vi slutat att vårda våra gator och vägar? Nu har vi snart bara råd med de anställdas löner på Vägverk och kommunernas Tekniska kontor.
- **Varför** har vi råd med trefiliga motorvägar och Dennis-leder runt Stockholm, när vi snart inte har råd att resa med bil. Och när allt görs för att vi ska åka tåg och buss.
- **Varför** har det blivit så, att bara de fasta myndighetsavgifterna inkl VA-avgifter vid ett villabygge, idag kostar mer än vad hela huset kostade 1970?
- **Varför** förbrukade vi ATP-systemets inbetalade pensionspremier redan under uppbyggnadstiden, men inte till pensioner åt dem som betalat avgifterna?
- **Varför** tjänar en industriarbetare 20% mindre i Sverige än i t ex Tyskland, våra civilingenjörer 40% mindre än i Tyskland, och ändå kostar Tysklands färdiga industriprodukter ca 30% mindre än Sveriges?
- **Varför** matas vi med propaganda om hur rikt Sverige är, med en miljon verkligt arbetslösa och mer än 2 miljoner som lever under existensminimum?

Varför har det blivit så? På vad beror allt detta?

Ja, inte beror det på att Du har jobbat dåligt eller betalt för litet i skatt. Men en del beror det allt på Dig. Du har litat på fagra politiska löften om tryggad ålderdom, fri sjukvård, ständig tillväxt, höga sparräntor och låga boräntor, ingen arbetslöshet, solidaritet och jämlikhet och andra fina politiska ord.

Du är torsk, Svensson!

**Politikerna - Dina förtroendevalda - har lurat skjortan av Dig!
De har bedragit Dig i över 30 år!
Du har inte brytt Dig om att byta politiker - så politikerna har
t o m försökt byta folk i stället! Genom att låta Dig betala!**

**Ställ politikerna till svars!
Ställ dem mot väggen!
Begär ärliga svar på Dina
frågor!**

Slut